GAURAKIŠORA DASA BABAJI MAHARAJA – BIOGRAFIE

Paramahamsa Šríla Gaurakišora Dasa Babaji

vihaya sangam kuliya-layanam
pragrhya sevam dayitanugasya
vibhasi mayapura-mandira-stho
namo namo gaura-kisora tubhyam

Ó Šríla Gaurakišora, opustil jsi společnost světských lidí a odešel jsi žít sám do Kuliye na ostrově Koladvip, kde jsi přijal službu Šrí Dajita dáse. Tvá zářivá osobnost osvětluje chrám Šrí Dajita dáse v posvátném sídle Šrí Máyapura Dhama. Navěky ti skládám poklony, Šrílo Gaurakišoro.

Gaurakisora Dasa Babaji Maharaja - Biografie, verze 2
přeložil do češtiny web: **www.jagannathkrishna.com** se svolením a pod vedením **Dharmaviry Maharaje, žáka A.C. Bhaktivedanty Prabhupady**

Anglické vydání knihy se pochází z: **https://gosai.com/chaitanya/saranagati/html/guardians/gaura-kisora-bio.html**

Více informací naleznete na webu:

www.jagannathkrishna.com

Každý den nové články od čistých oddaných
Ke stažení zdarma:

- Více jak 2tísíce knih Vaišnavské literatury
- Více jak 8tisíc přednášek
- Více jak 100 audioknih
- Více jak 1tisíc kirtanů a bhajanů

Vše jen od čistých oddaných Pána Krišny

Tato kniha: **Gaurakisora Dasa Babaji Maharaja - Biografie je ke stažení zdarma. Můžete ji volně vytisknout pro osobní použití nebo i distribuci.**

!Pokud se někdo pokusí vydělat na této knize bude muset trpět po opuštění těla na pekelných planetách na nekonečně dlouho!

Formát pro tisk: B6

Pokud nás chcete podpořit můžete na účet:

Český: 2801429340/2010 **nebo**
Euro:
IBAN: SK06 8330 0000 0028 0142 9340
BIC/SWIFT: FIOZSKBAXXX

Obsah

Úvod

Západní svět má skutečně velké štěstí, že se k němu poprvé dostávají informace o úžasném životopisu Šríly Gaurakišora dasa Babajiho. Tato kompilace původně vyšla v roce 1919 v měsíčníku Sajjana-tosani, vydávaném v bengálštině. Řada článků pod názvem Amara prabhura katha byla napsána a publikována pod vedením Šríly Bhaktisiddhanty Sarasvatího Thákura, jediného žáka Šríly Gaurakišora dasa Babajiho. V roce 1934 žáci Šríly Bhaktisiddhanty Sarasvatího Thákura sepsali sérií článků a další vyprávění, které slyšeli přímo od Šríly Bhaktisiddhanty Sarasvatího, v biografické podobě s názvem Paramaguru Šrí Gaurakišora. Současný pokus v anglickém jazyce je přímým přepisem tohoto životopisu s nadějí, že žízeň upřímných hledačů duchovního bohatství Indie bude částečně ukojena. Osobní život Šríly Gaurakišory dasa Babajiho vytváří pevnou hranici, která odděluje ty, kteří jsou božsky inspirovaní od podvodníků v jejich vlastní myšlenkové škole, a poskytuje křišťálově jasnou představu o tom, jak tento uttama-adhikari neboli nejpokročilejší duše vnímal realitu.

Lidé, kteří omezují duchovního mistra na jeho konkrétní literární příspěvky, možná nebudou mít zájem číst tento životopis, protože Šríla Gaurakišora dasa Babaji byl negramotný. Upřímný aspirant božské pravdy však v této knize najde nesmírnou hodnotu.

Šríla Gaurakišora dasa Babaji dnes žije v srdcích těch oddaných, kteří cítí vnitřní naléhavost jeho neocenitelného

poselství. Zainteresový čtenář by neměl studovat tyto příběhy s cílem znát tolik příběhů jen proto, aby mohl dát dobrou přednášku. Spíše se musí odevzdat pokynům Šríly Gaurakišora das Babajiho, aby unikl čelistem falešného odříkání a urážlivého napodobování, které nás staví do nejisté životní pozice. Kvůli nedostatku víry a poznání se můžeme snadno stát obětí těchto nebezpečných nástrah iluze. Pokud však pravý duchovní hledači dokážou oddaně ocenit odříkání Šríly Gaurakišora dasa Babajiho, pak se jejich vlastní úroveň pokroku stane zřetelnou. Podmíněné duše, nechraňte se tím, že si stavíte neproniknutelný štít smyslového požitku, falešného odříkání nebo laciného zesměšňování ve jménu transcendentalismu.

V úvodu této série článků Šríla Bhaktisiddhanta Sarasvatí Thákura pokorně popisuje své realizace po prvním setkání se Šrílou Gaurakišora dasa Babajim. „Tak dlouho žiju v tomto hmotném světě a snažím se přinést smyslový požitek na dosah mé ruky. Často jsem si myslel, že smyslové objekty naplní všechny mé nedostatky. Dokonce jsem dosáhl různých aspektů potěšení, které byly skutečně vzácné, ale mé osobní potřeby nebyly nikdy uspokojeny. Měl jsem společnost šlechtických osob, ale když jsem viděl jejich různé chyby, nemohl jsem je velebit. Nejmilostivější Pán, Šrí Gaurasundara, když mě viděl v tomto žalostném stavu neštěstí, dovolil Svým dvěma nejbližším společníkům, aby mi udělili svá požehnání.“

„Byl jsem neustále opojen světským falešným egem a touhou po jméně a slávě, a tím jsem se připravil o svůj skutečný prospěch. Ale díky vlivu oddané služby vykonané v mých

předchozích životech jsem se dostal do společnosti Šríly Bhaktivinoda Thákura, který je můj duchovní příznivec. Můj duchovní průvodce, Šríla Gaurakišora, mnohokrát Šrílu Bhaktivinoda navštěvoval a často s ním žil. Šríla Bhaktivinoda mi ukázal ze soucitu ke mě mého duchovního učitele, Šrílu Gaurakišora. Po pohledu na božskou postavu mého mistra se rozsah mého falešného ega zmenšil. Věděl jsem, že všechny ostatní duše, které se narodily jako lidé, jsou také pokleslé a nízké jako já. Když jsem však postupně pozoroval úžasné duchovní vlastnosti svého mistra, Šríly Gaurakišora dasa Babajiho, zrealizoval jsem, že Vaišnava může žít v tomto hmotném světě a mít příkladný charakter.“

Vnitřní a vnější identita Šríly Gaurakisory

Šríla Gaurakišora das Babaji se zjevil před více než sto lety v okrese Pharidapura, vedle místa zvaného Tepakhola ve vesnici Vagjana, která se nachází na břehu řeky Padma. Šríla Gaurakišora se narodil v rodině obchodníků a jeho otec mu dal přezdívku Vamsidasa (neplést s Vamsi das Babajim). V chlapeckém věku mu matka a otec zařídili brzký sňatek. V životě hospodáře zůstal až do svých dvaceti devíti let. Jako hospodář pracoval jako zprostředkovatel v obchodu s obilím. Po smrti své ženy Šríla Gaurakišora zanechal svého podnikání a obrátil se na Šrílu Bhagavata das Babajiho, aby přijal tradiční Vaišnavský oděv babajiho.

Poté, co přijal Babaji zasvěcení od Šríly Bhagavata das Babajiho, který byl žákem Šríly Jagannath das Babajiho, cestoval Šríla Gaurakišora od vesnice k vesnici ve Vrndávanu a takto po třicet let nepřetržitě prováděl osamocené uctívání

Pána Krišny. Během této doby občas cestoval na svatá místa v severní Indii a také na devět ostrovů Navadvipu. Sdružoval se s dalšími slavnými oddanými, například se Šrí Svarupa das Babajim v Jagannatha Purí, Šrí Bhagavan das Babajim v Kalaně a Šrí Caitanya das Babajim v Kuliyi. Šríla Gaurakišora das Babaji se během toho období stal velmi známým mezi paramahamsa oddanými ve Vrndávanu a byl uznáván jako bhajananandi neboli osamocený uctívač. Přestože se Šrílovi Gaurakišora das Babajimu dostalo takové vznešené pocty, nikdy tajně neusiloval ani o kapku hmotného smyslového požitku. Babaji Maharaja takové sklony zcela odmítal a jednoduše vykonával své čisté a ryzí oddané zábavy v nejhlubším náladě odříkání.

V březnu 1894, kdy byl objeven Yoga Pitha v Mayapuru, dostal Šríla Gaurakišora das Babaji od Šríly Jagannath das Babajiho svolení vydat se z Vrindavana Dhamu do Navadvipa Dhamu. Od té doby až do svého odchodu Šríla Gaurakišora pobýval v oblasti Šrí Navadvipa Dhamu, kde žil v různých svatých vesnicích a realizoval, že se neliší od Vrindavanu. Od hospodářů svatého Dhamu vyžebrával suché potraviny a obětoval je ve své ruce Pánu. K vaření často sbíral suché dřevo z cest a umýval odhozené hrnce, které našel podél cesty poblíž Gangy. Aby zajistil své praktické potřeby, jako například oblékání, chodil na břeh řeky Gangy a sbíral a pral vyhozené látky, které sloužili k přikrývání mrtvol na spáleništích. Tímto způsobem zůstával vždy nezávislý na ostatních, protože používal odmítnuté předměty, které nesloužily k žádnému účelu pro nikoho.

Šríla Bhaktivinoda často popisoval chování Šríly Gaurakišóra das Babajiho jako příklad „nirapeksa“ neboli naprosté lhostejnosti ke světské existenci. Často hovořil o bezkonkurenčním odříkání, čisté oddanosti a spontánní připoutanosti ke Krišnovi, které Babaji Maharaja projevoval. Někdy Babaji Maharaja navštěvoval Godrumadvip, jeden z devíti ostrovů Navadvípu, kde Šríla Bhaktivinoda trávil své poslední dny na odpočinku. Šríla Gaurakišora dasa Babaji tam často chodil do okouzlující zahrady známé jako Svananda-sukhada-kunja a naslouchal diskuzím o Šrímad Bhágavatamu a dalších tématech týkajících se intimních závěrů oddané služby. To posilovalo jeho náladu oddanosti. Jeho veškeré bohatství zahrnovalo náhrdelník z korálků Tulasi a sadu Tulasi mala (růžence), kterou držel v ruce pro počítání Pánových jmen. Také opatroval několik bengálských knih, například Prarthana a Prema-bhakti-candrika od Narottama das Thákura.

Někdy Šríla Gaurakišora ani nenosil Tulasi malu kolem krku, ale místo toho ho bylo vidět svlečeného, jak drží v ruce roztrhanou zauzlovanou látku ke zpívání svatých jmen a bez zjevného důvodu znechuceně vydává drsné zvuky. Ačkoli navenek Šríla Gaurakišora nebyl učený sanskrtský gramatik, význam a závěry všech písem zářivě osvětlovaly jeho srdce a charakter. Bylo pro kohokoliv nemožné zajistit příležitost mu sloužit. Nikdy nebyl ochotný přijmout jakýkoliv způsob služby od kohokoliv. Kdykoli někdo viděl jeho ryzí stav odříkání, mohli jen vzpomínat na příkladný život Šríly Raghunatha Dasa Gosvamiho.

Velkolepost a bohatství všeho druhu na něj vždy čekaly se sepjatýma rukama, aby mu sloužily. Vždy dokázal odhalit podvodné sklony, které se skrývaly v srdcích imitátorů. Ačkoli osoby mohli žít daleko, Šríla Gaurakišora dokázal pečlivě odhalit faleš, které se dopouštěli ve jménu služby Pánu, a zachránit ostatní z rukou neupřímnosti. Ale schopnost komunikovat s Pánem v srdci nebyla hlavní ctností Šríly Gaurakišora. Babaji Maharaja projevoval nejvyšší náladu čisté oddanosti Nejvyššímu Pánu, protože jeho dokonalý charakter byl zosobněním hluboké odloučenosti realizované ve službě Pánu Krišnovi. Tato nálada odloučení ho ve skutečnosti odlišovala od ostatních Vaišnavů a je tím, co věčně šíří lesk jeho lotosových nohou.

Vaišnavský podvodník

Šríla Bhaktisiddhanta Sarasvatí Thákura napsal v souvislosti se Šrílou Gaurakišorou následující: „Mnoho typů lidí chytrých, rozvážných, mladých, starých, pošetilých, učených a pyšných přišlo do kontaktu se Šrílou Gaurakišorou , ale nemohli si uvědomit jeho skutečnou identitu. To je mystické bohatství čistého oddaného Pána. Stovky lidí přicházelo a radilo se se Šrílou Gaurakišorou o svých bezvýznamných hmotných touhách. Vždy jim dával návrhy, které je ve skutečnosti měly oklamat. Nespočet lidí přijalo oděv babaji a předstíralo, že jsou vznešenými oddanými Pána. Avšak, můj mistr, Šríla Gaurakišora, nikdy nepřijal prohnaný způsob života, protože upřímnost v jeho činnostech byla samozřejmá. Jeho láskyplná povaha byla bezkonkurenční, a kdykoli obdržel bohaté oběti, zůstával pevný ve svém odříkání.“

Šríla Gaurakišora nikdy neprojevoval jakýkoliv odpor ke svým soupeřům, ani neprojevoval zvláštní náklonnost k těm, kteří k němu byli připoutáni. Často říkával: „Nejsem k nikomu nepřátelský ani přehnaně láskyplný. Každý je mnou uctíván.“ Další pozoruhodný bod je ten, že mnoho pošetilých a prohnaných materialistů, kteří jednali v rozporu se závěry čisté oddanosti přišlo a obklopili ho, považující sami sebe za nejdražší objekty jeho náklonnosti. Přestože se zaměstnávali honbou za světskými věcmi, Šríla Gaurakišora nikdy neprojevil jakýkoli záměr je od sebe odehnat, ale zároveň neprojevil žádné příznaky kompromisu.

Půvabná zahrada Svananda-sukhada-kunja

V roce 1898, když Šríla Bhaktisiddhanta Sarasvatí Thákura pobýval v Godrumadvipu, těsně po vybudování zahrady Svananda-sukhada-kunja, se poprvé setkal se svým duchovním mistrem Šrílou Gaurakišorou . Jednoho dne Šríla Gaurakišora, hlavní z následovníků Šríly Rupy Gosvamího, pokorně následujíc přímý pokyn Šrímatí Radharani a zpívajíc smutným hlasem, dorazil do překrásné zahrady Svananda-sukhada-kundja. Tento transcendentální korunní klenot stavu odříkaní měl na hlavě čepici z tygří kůže a nesl košík s různými předměty, které používal ve svém osobním bhajanu. Šríla Gaurakišora obdržel předtím košík a čepici od svého duchovního mistra Šríly Bhagavata das Babajiho v Kalaně. Po svém příchodu nabídl Šrílovi Bhaktisiddhantovi čtyři nebo pět sad Tulasi růženců, dřevěné razítko se slovy „Hare Krišna“, čepici z tygří kůže a další své osobní předměty, které používal při uctívání. V lednu 1900 Šríla Gaurakišora zasvětil Šrílu Bhaktisiddhantu ve Svananda-sukhada-kunja.

Tento velký oddaný, Šríla Gaurakišora, často přicházel do zahrady Svananda-sukhada-kunja, aby si poslechl výklad Šrímad Bhágavatamu od Šríly Bhaktivinoda Thákura. Obvykle přicházel kolem třetí hodiny odpoledne a odcházel v pět hodin. Při několika příležitostech přespal v rohu zahrady v malé chatrči a někdy zůstával v Pradjumna-kunja v Bardhamanu v domě Šrí Kšetranatha Bhaktinidhiho a Šrí Bipina Bihari Bhaktiratny. Cattopadhyaya Bhakti Bhrnga také pravidelně přicházel do Navadvipu, aby si poslechl přednášky Šríly Bhaktivinoda. Někdy Šríla Gaurakišóra uctíval prasadam ze Svananda-sukhada-kunja a někdy se zase postil, zatímco jindy si vařil sám. Někdy se choval, jako by byl postižen nemocí zvanou „siroroga“, šílenstvím a slepotou. Šríla Bhaktivinoda mu zajistil vhodnou dietu, ale k jeho zděšení Babaji Maharaja nadále zůstával v tvrdé náladě odříkání a odmítal věnovat dietě jakoukoli pozornost.

V roce 1908 Šríla Gaurakišora zdánlivě ztratil svůj vnější zrak. Následující rok přestal cestovat a rozhodl se usadit v bambusové chýši v Navadvipu, kde vykonával svůj osamocený bhajan. Šríla Gaurakišora bydlel v Pradyumna kunji, kterou dříve vlastnil Saratcandra Vasu z jižní Kalkaty, a odtud navštěvoval nebo pobýval ve Svananda-sukhada-kunji, kde při osamoceném uctívání vzpomínal na Pánova svatá jména. Jelikož byl osvobozen od hrubého fyzického vědomí, Šríla Gaurakišora často nedokázal rozpoznat, zda je oblečený nebo ne. Proto se často chodil koupat bez oblečení v řece Sarasvati. Po koupeli vstoupil do svého malého bhajana kuthiru a hlubokým hlasem začal volat pastevkyně krav z Vrindavanu.

Kalkata, svět iluzí

Zatímco Šríla Gaurakišora prováděl své božské zábavy, jako by mu slábl zrak, Šríla Bhaktisiddhanta ho požádal, aby odjel do Kalkaty na správné lékařské ošetření. Šríla Bhaktivinoda ho také mnohokrát žádal, aby tam odjel, ale Šríla Gaurakišora řekl: „Nikdy nepůjdu do světa ‚máji‘, do Kalkaty.“ Šríla Bhaktivinoda ho poté ujistil, že jeho služebník Šríla Bhaktisiddhanta s ním zůstane v Kalkatě, aby nepodstupoval žádné nepříjemnosti. Když to Šríla Gaurakišora uslyšel, odpověděl: „Nikdy nepřijmu jeho službu. Nejprve se utopím v řece Ganze. Když se utopím, možná se budu moci narodit jako duch.“ Šríla Gaurakišora vstal a začal rychle utíkat k řece Sarasvatí, která tekla před Svananda-sukhada-kunjou. Šríla Bhaktisiddhanta, který běžel za ním, ho znovu a znovu pokorně žádal, aby se vrátil, ale on zmizel a po čtyřicet pět dní ho nikdo neviděl ani o něm neslyšel. Pak se náhle jednoho dne objevil a řekl: „Spácháním sebevraždy nedosáhnu lotosových nohou Pána Krišny. Přesto nemohu tolerovat, aby mi někdo přímo sloužil.“ Ačkoli byl stokrát požádán, aby přijal lék, Šríla Gaurakišora nikdy nesouhlasil. Vždy následoval přísně Ekadaši bez přijmutí i vody. V jiné dny než na Ekadaši často jedl bahno z břehů Gangy nebo rozdrcenou rýži se sušenými paprikami namočenými ve vodě Gangy. Protože jeho odříkání bylo upřímné, přinášelo Nejvyššímu Pánu potěšení.

Šrí Mayapura

V letech 1903-1904 Šríla Bhaktisiddhanta žil v Mayapuru, dneska Yoga Pitha, kde bylo při zahájení stavby Šrí Caitanya Mathu nalezeno Božstvo Adhoksaja Vishnu. V té době byla Yoga Pitha známý jako Kanthalatala. Šríla Gaurakišora zde často trávil většinu svého času. Toto období slouží jako bezprecedentní kapitola ve světě čisté oddanosti, které je příkladem jedinečného vztahu sdílené mezi duchovním mistrem Šrílou Gaurakišorou a jeho žákem Šrílou Bhaktisiddhantou. Ačkoli byl Babaji Maharaja podle všeho slepý, jednou dorazil sám do Šrí Mayapuru do Yoga Pithu ve dvě hodiny ráno. Později toho rána, Šríla Bhaktisiddhanta, ohromen tím, že vidí svého duchovního mistra, se zeptal: „Kdy jsi dorazil, Gurudevo?“ Babaji Maharaja odpověděl: „Dorazil jsem dnes kolem druhé hodiny ráno.“ Udivený Šríla Bhaktisiddhanta se zeptal: „Kdo tě sem přivedl včera v noci? Jak jsi našel někoho, kdo ti ukázal cestu?“ Šríla Gaurakišora odpověděl: „Oh, někdo mi ukázal správnou cestu.“ Šríla Bhaktisiddhanta poté řekl: „Navenek vystupuješ, že jsi slepý. Pokud tě někdo nepřivedl za ruku tu dlouhou vzdálenost, jak jsi mohl přijít? Byl to snad Krišna, kdo tě sem včera v noci přivedl?“ Když to Babaji Maharaja uslyšel, mohl se jen usmívat. Šríla Bhaktisiddhanta, sdílel vnitřní vztah se svým duchovním mistrem, proto realizoval význam této výměny názorů. V těch dnech neexistovaly žádné pěší cesty, po kterých by se dalo dojít z Kuliye do Mayapuru, ani žádná přístaviště na loď. Šríla Bhaktisiddhanta se znovu zeptal: „Kdo tě mohl převézt přes řeku uprostřed noci?“ Šríla Gaurakišora stejně pobaveně odpověděl: „Jeden člověk mě

převezl přes řeku.“ Jeho žák pak zrealizoval, že tou osobou nebyl nikdo jiný než Pán Krišna, syn Nandy Maharaje.

Přednáška ze Šrí Brhad-bhagavatamrty

Jednou po celý měsíc Vaisakha, Šríla Bhaktisiddhanta vysvětloval Šrí Brhad-bhagavatamrtu od Šríly Sanatana Gosvamiho v Yoga Pithu. Šríla Gaurakišora a Šrí Yukta Ksetranatha Sarakara Bhaktinidhi se zúčastnili.

Pravý a falešný Bhajananandi

Když Šríla Gaurakišora pobýval v dharmsale ve vesnici Kuliya, přišel za ním Šríla Bhaktisiddhanta a položil mu mnoho otázek týkajících se obyvatel Vrndávanu a různých oddaných, kteří tam prováděli osamocené uctívání. Šríla Bhaktisiddhanta se ptal zejména na slavné osamocené uctivatelé, kteří v očích široké veřejnosti byli považováni za dokonale realizované duše. Šríla Gaurakišora se jeho dotazu znovu a znovu smál a řekl: „Všichni jsou to podvodníci.“

Jeden babaji sídlící v Kusuma Sarovara byl proslulý jako velký bhajananandi. Navíc měl jednoho nebo dva žáky, kteří měli pověst dokonale realizovaných oddaných. Ale Šríla Gaurakišora je ani trochu neuznal za pravé babajis. Po nějaké době tato takzvaná vznešená duše v Kusuma Sarovara onemocněla leprou krku a po extrémním utrpení zemřela. Žil ve svatém Dhamu, ale jeho chování bylo vůči Šrílovi Gaurakisorovi urážlivé, protože jeho mysl byla zaměřena na smyslový požitek.

Podvodný a skutečný pobyt ve Svatém Dhamu

Jednoho dne dorazil lékař, který velmi toužil zůstat ve svatém Dhamu Navadvipu a sloužit Pánu, a tak odhalil své úmysly Šrílovi Gaurakišorovi. Mladý oddaný se zařídil, že zůstane ve svatém Dhamu jako lékař a bude léčit nemocné. Měl v plánu žebrat od obyvatel Navadvípy a za zisk koupit léky. Pak by mohl poskytovat lékařskou péči zdarma. Uvažoval, že tímto způsobem bude moci vykonávat svůj bhajan a zároveň provádět nejvyšší sociální činnost pro komunitu. Aby si své plány potvrdil, šel si pro radu ke Šrílovi Gaurakišorovi. Když tam dorazil a předložil svůj návrh, citoval následující verše, které pronesl Murari Gupta v Caitanya caritamrtě: (Adi Lila 10.50-51):

pratigraha nāhi kare, nā laya kāra dhana
ātma-vṛtti kari' kare kuṭumba bharaṇa

cikitsā karena yāre ha-iyā sadaya
deha-roga bhāva-roga, — dui tāra kṣaya

„Šríla Murárí Gupta nikdy nepřijímal milodary od svých přátel, ani od nikoho jiného. Vykonával lékařskou praxi a ze svých příjmů živil rodinu. Když Murari Gupta léčil své pacienty, díky jeho milosti ustoupili jejich tělesné i duchovní nemoci.“

Šríla Gaurakišora dokázal pochopit neklidnou povahu lékaře a jeho vnitřní motivy, proč chtěl žít ve svaté Dhamu kvůli své takzvané oddané službě. Šríla Gaurakišora mu to dal jasně najevo, když mu vysvětlil: „Murari Gupta je věčný společník

Pána Caitanyi a neustále žije v transcendentálním světě Navadvipa Dhamu. Nikdy nenavrhl jakýkoli záměr žít ve svátném Dhamu Nejvyššího Pána tím, že by se živil nějakými chytrými prostředky, aby si hmotně užíval. Nikdy nepodporoval svou rodinu na úkor nějakého chrámu, ani se nikdy nezajímal o vydělávání peněz, aby měl plný žaludek. Nikdy nepřijímal milodary ani bohatství od svých přátel nebo jiných lidí. Byl přímým skladištěm lásky k Bohu a díky jeho milosti mohl kdokoli obdržet milost Caitanyi Mahaprabhua. Kohokoliv ošetřil se vyléčil ze všech svých nemocí a získal láskyplnou připoutanost k Nejvyššímu Pánu. Pokud někdo nenásleduje jeho příkladný životní styl, ale napodobuje jeho činnosti pro smyslový požitek ve jménu čistého bhajanu, potom musí věčně trpět strastmi, které se nachází v nemocném stavu hmotné existence.

„Jsi pacient, který trpí nemocí hmotné existence. Jak můžeš správně léčit ostatní? S pláčem se musíš vážně modlit o milost Šríly Murari Gupty. Potom budeš schopen pochopit, co je skutečný přínos pro ostatní. Šrí Caitanya Mahaprabhu jednoduše učil, že člověk by měl vážně zpívat svatá jména Pána Krišny. Vše, co je s tím v rozporu, je méně inteligentní. Jen se vzdej své špatné inteligence a zaměstnej se v procesu naslouchání a opěvování slávy Nejvyššího Pána. Pokud někdo vykonává oddanou službu s jinými úmysly, vše bude ztraceno, včetně služby svatému jménu. Poskytování bezplatné lékařské péče kvůli světské prestiži a žití ve svatém Dhamu nemají nic společného. Člověk, který si chce užívat plodů svých činností, nemůže ve skutečnosti nikdy žít ve svatém Dhamu.“

Když lékař uslyšel pokyny od Šríly Gaurakišory, zeptal se: „Jaká je tedy moje povinnost?“ Šríla Gaurakišora odpověděl: „Pokud chceš skutečně žít ve svatém Dhamu, měl bys se kompletně vzdát toho nápadu, kterým se zabýváš. Opusť mylnou představu, že prospívat materialisticky založeným lidem rozdáváním bezplatné lékařské péče je příznivé pro tvé uctívání. Jakoukoliv službu, kterou nabízíš, nebo jakákoli náboženská praxe, která není ve spojení se svatými osobami, které opravdu vykonávají bhajan, bude příčinou hlubokého hmotného otroctví. Pro teď bude lepší, když se vrátíš domů, budeš zpívat svaté jméno a zachováš si své živobytí. Pokud tohle je co skutečně chceš, pak se vrať domů. Neudržuj se lstivým způsobem ve svatém sídle Navadvipu nějakými chytrými prostředky.“

Nový Babaji

Nový oddaný, který právě přijal babaji oblečení, často přicházel a hovořil se Šrílou Gaurakišorou. Nakonec se rozhodl, že bude žít ve svatém Dhamu, a tak se oslovil majitelku pozemků, královnu, že koupí tři čtvrtě akru půdy. Když to Šríla Gaurakišora uslyšel, řekl: „Nejvyšší sídlo Pána je transcendentální. Jak je možné, že se tato královna stala majitelkou svatého Dhamu? Jak je možné, že je oprávněna prodat tomu novému babajimu část půdy ve svatém Dhamu? Všechny klenoty ve vesmíru nejsou dostatečně hodnotné pro koupi byť i jediného zrnka prachu svatého Dhamu. Tak jak může nějaký majitel pozemku nashromáždit dostatečné bohatství, aby se stal vlastníkem pozemku transcendentálního sídla Šrí Navadvipa Dhamu? Získal snad tento nový babaji výměnou své oddané šlechetnosti nárok na část pozemku v

Navadvipa Dhamu? Nechme kohokoli kdo má takovou materialistickou mentalitu zůstat žít daleko od svatého sídla. Přístup jako je tento bude jistě přestupkářšký. Každý, kdo si myslí, že svatý Dhama je hmotný, je považován pravými oddanými Nejvyššího Pána za prakrta sahajiyu neboli laciného podvodníka.“

Podvodná a oddaná služba

Jednoho dne přišel obyvatel Bangladéše, který byl velmi bohatý statkář, učenec, bráhmana a velký oddaný Pána, se svým přítelem za Šrílou Gaurakišorou. Statkář byl podle všeho tak hluboce pohroužen v transcendentální extázi, že mu jeho přítel musel pomáhat tím, že ho při chůzi přidržoval. Když dorazili před Šrílu Gaurakišoru, držel statkář svého přítele za rameno, aby mohl jít, protože se jeho tělo chvělo v extázi. Několik shromážděných oddaných statkáře poznalo a vědělo, že je v komunitě oddaných respektován jako pokročilý oddaný. Oddaní velmi uctivě připravili návštěvníkovi místo k sezení a požádali ho, aby se posadil.

V té době Šríla Gaurakišora předváděl svou božskou zábavu jako slepý člověk. Když uslyšel, jak oddaní uctivě vítají návštěvníka, zeptal se: „Kdo přišel?“. Přítel statkáře představil svého společníka a podrobně popsal jeho učenost, oddanost a odpoutanost od hmotného světa a jeho pokušení, přestože vlastnil neomezené bohatství. Poté popsal, jak se pouze před čtrnácti dny do statkářova domu vloupal zloděj a ukradl pětačtyřicet tisíc rupií. Přestože utrpěl takovou ztrátu, statkář věděl, že oddanost by měla být konečný cíl v životě,

proto přišel do duchovní společnosti Šríly Gaurakišora. Přítel dodal: „Jsem jeho jediný přítel. Opustil veškerou ostatní materiální společnost a nyní se sdružuje pouze se mnou. Budeš moci zrealizovat jeho velikost, pouhým rozhovorem s ním. Jednou mi položil otázku o důvěrných výměnách mezi Šrí Caitanya Mahaprabhuem a Šrí Ramananda Rájem z Caitanya Caritamrty. Řekl jsem mu, že jedině ty, Šríla Gaurakišora, můžeš správně odpovědět jeho otázkám. Navštívili jsme již mnoho učených osobností v Navadvipu, přesto se nemůžeme shodnout na vnitřním významu tohoto rozhovoru. Myslíme si, že jedině ty to můžeš správně vysvětlit.“

Poté, co přítel velkého oddaného dokončil jeho představení, Šríla Gaurakišora odpověděl: „Řeknu ti, jak můžeš pochopit závěr toho rozhovoru. Ale předtím, než se pokusíš porozumět těmto důvěrným tématům mezi Pánem Caitanyou a Ramanandou Rayem, měl by ses zříci společnosti tohoto darebáka, podvodníka statkáře a přijmout útočiště u čistého oddaného Pána. Měl by jsi naslouchat Caitanya Caritamrtě stokrát od začátku do konce ve společnosti pokročilých oddaných Pána. Takto, s pláčem a pohroužen v transcendentální extázi budeš schopen pochopit význam těchto rozhovorů. Momentálně zde všichni oddaní chtějí společně zpívat Pánova svatá jména. Nemáme čas diskutovat o ničem jiném“. Pak Šríla Gaurakišora hlasitě požádal, aby všichni prováděli Hari Nama Sankirtana. Všichni začali zpívat svaté jméno Krišny. Potom co to vyslechli, statkář a jeho přítel okamžitě odešli.

Později večer, když už téměř všichni odešli, jeden nebo dva lidé řekli Šrílovi Gaurakišorovi: „Ten velmi vzdělaný statkář byl tak pohroužen do transcendentální extáze, že jsme u něj neviděli žádné stopy po materiálním vědomí.“ Další osoba sedící blízko také promluvila na obranu statkáře: „Ten člověk byl tak pohroužen do různých láskyplných transcendentální extázi, že nemohl ani sám chodit. Jak můžeš říct, že nebyl na nejvyšší úrovni Bhava-bhakti?“ Šríla Gaurakišora odpověděl: „Poté, co jsem s ním chvíli mluvil, jsem pochopil, že nemá dobré úmysly při vykonávání své oddané služby. Osoba nemůže měřit pokrok u někoho v oddané službě podle hlasů obyčejných lidí. Pokud člověk není vážný v oddané službě, pak i když projevuje vnější znaky odříkání, hmotné odpoutanosti nebo extatické symptomy spontánní oddané služby, neměl by být považován za skutečně odříkavého a prožívajícího nálady oddanosti. Jakmile přijde těžká zkouška, falešné odříkání nevydrží.

Při první příležitosti, odpoutaná osoba vyhledá útočiště u praktikujících, kteří jsou vážně ukotveni ve svých záměrech vykonávat oddanou službu. V naši praktické oddané službě nikdy nikomu neukazujeme svou transcendentální extázi. Člověk by měl oddanou službu vykonávat tak, aby v jeho srdci vnitřně rozkvetla hluboká připoutanost k Pánu. I když někdo navenek projevuje symptomy připoutanosti k Pánu, neobdrží Pánovu bezpříčinnou milost, pokud ve skutečnosti nerozvine vnitřní láskyplnou připoutanost. Když tam je skutečně hluboký láskyplný postoj, sám Krišna se pak přiblíží k pokročilému oddanému. Osobě, které chybí byť jen stopa upřímnosti a neochvějné oddanosti a která má srdce plné hmotných tužeb, se jednoduše zdobí nějakým pěkným šatem.

Krišna zůstává úměrně stranou nebo je dostupný podle stupně odevzdanosti člověka. Na druhou stranu, je-li člověk spontánně ponořen v oddané připoutanosti k Pánu Harimu, pak i když se navenek jeví, že trpí leprou, Krišna je duchovně velmi šťastný nad sebemenší známkou v jeho transcendentální láskyplné službě. Pokud se můžeme postit a zpívat Hare Krišna dnem i nocí a stále naříkat po službě Šrimati Radharani bez nabízení jakýchkoliv vnějších ukázek ostatním, pak Šrí Krišna, který je samotným bohatstvím životní síly Šrimati Radharani, může být polapen.“

Zrna materialistů

Jednou, právník jménem Bhattacarya přišel navštívit Šrílu Gaurakišora do Kuliye v Navadvipu. Bydlel nedaleko a od jisté kastovního gosvamiho si měsíčně pronajímal pokoj, který zahrnoval i stravu. Když ho tento džentlmen oslovil, Šríla Gaurakišora se ho zeptal: „Jak sis zařídil své stravování?“ Právník odpověděl: „Domluvil jsem si stravování v domě jistého gosvamiho, který je Vaišnavský bráhmana.“ Šríla Gaurakišora ho poučil: „Laskavě se vzdej jezení vařené rýže jeho rukou. Vař si sám a přijmi to. Tito takzvaní Vaišnavové, od nichž přijímáš jídlo, jsou pojídači ryb a svou 'službu' Pánu Caitanyovi provádějí různými podvodnými způsoby. Jejich činnosti jsou velmi přestupkářské, protože jsou si vědomi toho, co dělají. S takovými darebáky, kteří se nebojí dopouštět přestupků vůči Nejvyššímu Pánu, by se nikdy nemělo mluvit, protože rozhovorem s nimi se ničí oddaná služba.“

O nějaký čas později přinesl právník několik sladkostí, které obětoval Pánu Caitanyovi, a modlil se ke Šrílovi Gaurakišorovi, aby jeho oběť přijal. Šríla Gaurakišora mu řekl: „Nikdy nepřijímám sladkosti.“ Právník odpověděl: „Ale tady není nic vyššího než přijímání prasadam obětovaný Pánu.“ Babaji Maharaja okamžitě řekl: „Pán Caitanya nepřijímá potraviny z rukou podvodných pojídačů ryb nebo jiných, kteří provádějí zbožné oběti pouze jménem. Takové potraviny nelze nikdy považovat za Pánovy zbytky. Kdo nemá žádnou připoutanost ke skutečným svatým Vaišnavům, nemůže nikdy rozlišit mezi oddaným a neoddaným. Když takový člověk, kterému chybí schopnost správně rozlišovat, přinese Pánu Caitanyovi potraviny, tak nejsou přijaty.

„Když někdo obětuje banánové květy, protože mu chutnají, Nejvyšší Pán jeho oběť nepřijme. Obětovat Nejvyššímu Pánu potraviny, které byly znečištěny chtivými touhami, se považuje za velký přestupek. Pokud však seberealizovaná duše nabídne svůj oblíbený pokrm, Pán tuto oběť přijme. Krišna ochutnává pokrmy, které byli ochutnány rty Jeho čistých oddaných. Ale když přijmeš obiloviny od hříšného člověka, tvá mysl se stane nečistou. S kajícím srdcem by měl člověk cítit, že jeho uctívání Pána nepřineslo ovoce, a uvažovat, jak může sloužit čistému oddanému Pánu. Když potom banánové slupky a vyhozené slupky lilků uvaříme bez soli a obětujeme je s upřímným, úzkostlivým srdcem naplněné postojem plné odevzdanosti, stanou se tyto potraviny mahaprasadam. Čistí oddaní Pána přijímají ty nejhezčí potraviny. Ale co se stane s oddaností člověka, když bude člověk dál pěkně jíst a nosit takové pěkné oblečení?“

Láska Šríly Gaurakišory ke Šrí Mayapura Dhamu

Čistý charakter Šríly Gaurakišory pozoruhodně harmonizoval vše, co odporovalo skutečným závěrům čisté oddanosti, bhakti. Pokud člověk věrně nenásleduje kroky následovníků Šríly Gaurakišory a nevede život založený pouze na čistém bhajanu, pak se všechny pokusy o pochopení nepochopitelné osobnosti, příkladu a učení Šríly Gaurakišory setkají s frustrací. Někteří lidé ho oslovili stokrát a nedostali žádné požehnání, zatímco jiní zakusili jeho milost v hojné míře.

Jednoho dne, se vydal oddaný v rodinném životě z Mayapuru do Kuliye do společnosti Šríly Gaurakišory. Šríla Gaurakišora byl v té době uvnitř své travnaté chýše. Když ho oddaný v rodinném živote oslovil, Šríla Gaurakišora zavřel a upevnil dveře. Zvenku chýše se dotyčný modlil ke Šrílovi Gaurakišorovi, pro příležitost, jenom ho spatřit. Šríla Gaurakišora odpověděl: „Pokud mě chceš spatřit, musíš dát dvě rupie.“ Obyvatel, který bydlel poblíž, vybral od návštěvníka peníze a poté Šrílu Gaurakišoru informoval, že má dvě rupie v ruce. Babaji Maharaja pak otevřel dveře své chýše a řekl: „Laskavě se podívejte.“ Džentlmen zůstal v určité vzdálenosti od chýše z trávy a poklonil se. Šríla Gaurakišora ho přilákal blíž, vzal jeho ruce do svých a řekl: „Právě jste přišel z Mayapuru, místa, kde se zjevil můj nejvyšší Mistr, Šrí Krišna Caitanya Mahaprabhu. Šrí Caitanya Mahaprabhu tě sem poslal, a tak s ním budu mluvit tvým jménem. Šrí Caitanya jistě vyslechne tohoto ubohého žebráka. Co se týče tebe, měl bys vždy přijímat útočiště

Krišnova svatého jména tím, že budeš neustále zpívat. Potom nebudou ve tvém životě žádné další překážky.

Kdykoli Šríla Gaurakišora uviděl obyvatele Mayapuru, velmi láskyplně říkal: „To jsou obyvatelé sladkého domova mého Pána.“ Šríla Babaji Maharaja, který měl extrémně nezávislou povahu, často odmítal lidi, kteří se mu snažili darovat bohatství nebo jiné předměty. Pak zase často osobně žebral, aby mohl poskytnout službu Vaišnavům v Navadvipu. Samozřejmě, nikdy nepřijal nic pro sebe, ale vše použil ve službě oddaným Pána.

Povrchní příznaky extáze

Jednou v Navadvipu seděl Šríla Gaurakisora na místě, kde prováděl svůj bhajana, velmi hlasité zpívání Hare Krišna. Ostatní oddaní, kteří se tam také shromáždili, zpívali s ním. Právě tehdy někdo přišel a začal projevovat různé emocionální příznaky, například pláč se zježenými vlasy. Někteří oddaní začali říkat: „Jen se podívejte! Dosáhl nejvyššího stavu transcendentální extáze opěvováním Pánovy slávy.“ Šríla Gaurakišora okamžitě požádal návštěvníka, aby opustil místo. Když to několik shromážděných oddaných uvidělo, začali být rozrušení a také odešli. Šríla Gaurakišora poté řekl: „Ten, kdo skutečně dosáhl lásky k Bohu, ji nikdy nikomu neukazuje. Pokročilá duše bude vždy skrývat jakékoli pokročilé příznaky, stejně jako cudná žena vždy pečlivě zahaluje své tělo z přirozené stydlivosti a cítí se trapně ukázat své tělo.“

Znepokojivé vysvětlení oddaného

Šríla Gaurakišora neustále dával prospěšné pokyny všem živým bytostem, které mají víru. Jedna osoba pravidelně přicházela za Šrílou Gaurakišorou naslouchat tématům o Nejvyšším Pánu. Jednoho dne slyšel Šrílu Babaji Maharaje mluvit velmi ostrým způsobem. To ho v srdci rozrušilo, a tak se rozhodl přestat přicházet. Později se ten samý člověk jednoho dne náhle objevil a bylo zřejmé, že se mentálně trápí. Když si to Šríla Gaurakišora uvědomil, zeptal se ho: „Poté co jsi opustil společnost oddaných, kde se probírají témata o Nejvyšším Pánu, žiješ na osamělém místě a provádíš své vlastní uctívání? Když někdo naslouchá tématům Nejvyššího Pána ve správné společnosti oddaných Pána, máya, iluzorní energie, již déle nemůže způsobit jakékoliv překážky na cestě oddanosti. Ale když někdo vykonává svůj bhajan na osamělém místě, bez správné společnosti, ještě více začne být zapletený iluzorní energií. V důsledku toho místo duchovních témat oslavujících Nejvyššího Pána, tvé srdce ovládnou materialistická témata a zmocní se tě.“

Ta osoba vysvětlila Šrílovi Gaurakišorovi: „Myslel jsem si, že bylo lepší žít na osamělém místě a vykonávat své soukromé uctívání, než být rozrušený v srdci tím, že slyším ostrá slova jiného sádhua.“ Šríla Gaurakišora odpověděl: „Oddaní, kteří pronášejí ostrá slova, aby zahnali čarodějnici iluzorní energie, jsou ve skutečnosti jediní skuteční oddaní a praví přátelé podmíněných živých bytostí. Ubohá živá bytost slyší ostrá slova své ženy a nadávky od svých příbuzných až do konce svého života, přesto nikdy netouží po opuštění jejich společnosti. Na druhou stranu se pohrouží ve snaze

potěšit je nabízením své služby. Ale když oddaný Pána, který vždy touží po nejvyšším blahu živé bytosti, vysloví jen jeden pokyn, aby odehnal iluzorní energii, máyu, tak ta samá podmíněná duše okamžitě naplánuje opustit společnost oddaného po zbytek svého života. Jestli chceš vykonávat správně bhajan, musíš přijmout ostrá slova oddaných jako léčebný lék, kterým lze opustit máyu. Pak se můžeš stát natolik pokročilým, abys mohl zpívat čistě svaté jméno."

Hospodářův slib

Jednou se jeden novomanželský oddaný a jeho žena přišli modlit o milost ke Šrílovi Gaurakišorovi. Šríla Gaurakišora manželovi řekl: „Pokud chceš skutečně vykonávat oddanou službu, musíš žít odděleně od své ženy. Nezávislý jeden na druhém můžete zpívat Pánova svatá jména." Po vyslechnutí pokynů novomanželský oddaný odešel a učinil, jak mu bylo nařízeno. Uplynulo několik dní a on znovu přišel za Šrílou Gaurakišorou, který se ho zeptal: „Ty a tvá žena jíte společně nebo odděleně?" Manžel mu odpověděl: „Žijeme odděleně a pokračujeme v našem uctívání, jak jsi nám nařídil, ale jídlo přijímáme společně." Šríla Gaurakisora se ho poté zeptal: „Jaké jsi dnes měl jídlo?" Novomanžel odpověděl: „Měli jsme velmi dobrou zeleninu, nejchutnější dhál a smažený lilek." Šríla Gaurakišora dodal: „To není dostatečné vzdát se jenom svého vnějšího spojení se svou ženou, protože se s ní stále sdružuješ vnitřně. Nedokázal ses vzdát těch nejlepších chutných pokrmů, které ti připravila tvá žena, tak jak můžeš uctívat Pána? Tvoje žena s tebou komunikuje prostřednictvím chutných pokrmů, které připravila. Styď se! Ačkoli předstíráš, že zpíváš Pánovo svaté jméno, přesto toužíš

ochutnat tu nejlepší zeleninu. Myslíš, že poté, co člověk utrpí ztrátu jednoho milionu rupií, bude spokojen, když přijme jen hrst rýže? Ačkoliv si může postupně zvyknou přijímat rýži jako každodenní praxi, bude stále myslet na peníze, o které přišel. I když takovému člověku dáte tu nejkrásnější rýži, nebude mít na ni chuť kvůli tomu, že bude v úzkosti z toho, co ztratil. Podobně ty jsi ztratil nejcennější klenot oddané služby Nejvyššímu Pánu. Tak jak můžeš být pohlcený pouhým pojídáním pěkných potravin? Navenek ses distancoval od své ženy, přesto k ní udržuješ vnitřní připoutanost!“

Odříkání pro Krišnovo potěšení

Hospodář, který byl přítomen během rozhovoru Šríly Gaurakišory s novomanželským oddaným, se zeptal Babaji Maharaje: „Vidíme mnoho Vaišnavů žijících společně se svými manželkami, kteří vykonávají službu Nejvyššímu Pánu. Nebudou z toho pro mít nějaký prospěch?“ Šríla Gaurakišora odpověděl: „Živá bytost je věčným služebníkem Nejvyššího Pána Krišny, ale v podmíněném stavu to nemůže rozpoznat. Vidí pouze iluzorní podobu své ženy a dětí. Když je to tento případ, pak jeho vize je iluzí. Ten, kdo nemá oči, které vidí prostřednictvím oddané služby, si nikdy nemůže uvědomit svou skutečnou totožnost jako věčný služebník Pána Krišny. Sklon materiálně si užívat je neustále přítomen ve společnosti jeho synů a manželky. V těchto dnech hospodáři, kteří nenaslouchají tématům o Nejvyšším Pánu ve společnosti oddaných Pána, budou přitahováni svými ženami a dětmi a nedosáhnou duchovní energie, která se odhaluje zpíváním svatého jména Pána.“

„Potom zase někteří lidé, jako falešně odříkající opice, jednají nezávazně ke svým ženám a dětem. Takoví hospodáři pouze předstírají odříkání. Skutečný Vaišnava v manželském životě si nikdy neužívá smyslového požitku se svou ženou jakýmkoliv způsobem. Vždy považuje svou ženu za služebnici Krišny a respektuje ji jako představitelku duchovního mistra. Ti hospodáři, kteří skutečně touží po čistém uctívání Nejvyššího Pána, ale mají slabé srdce kvůli připoutanosti k manželkám a potomkům, by se měli vždy sdružovat s pokročilými oddanými, Maha-bhagavaty. Nasloucháním slávy Pána se můžou rychle osvobodit ze své vykořisťovatelské inteligence vůči rodině. Postupně si uvědomí, že úplné odevzdání se Pánu Krišnovi je pro živou bytost nejvyšším přínosem. Tělesné vědomí brání odevzdání se a bezpříčinné milosti Pána Hariho. Rozšířená forma tělesného vědomí je znázorněna jako připoutanost k manželce a dětem.“

Nejvyšší štěstí

Jednou jeden člověk viděl následovníka Šríly Gaurakišora, jak žebrá v poledne na žhavém letním slunci během měsíce března. Ten člověk přistoupil ke Šrílovi Gaurakišorovi a zeptal se ho: „Proč tvůj služebník žebrá na horkém slunci? Všichni žebrají ráno, aby se mohli brzy vrátit do svého ubytování.“ Šríla Gaurakišora mu odpověděl: „Šríla Bhaktivinoda Thákura dal svému služebníkovi následující pokyny:

tomara sevaya duhkha haya yata, seo ta' parama sukha
seva-sukha-duhka parama sampada, nasaye avidya duhkha

„Jakékoli trápení, které tě potká v oddané službě, je pro tebe ve skutečnosti nejvyšším štěstím. Štěstí i utrpení v oddané službě jsou naším skutečným nárokem na bohatství. Přijmutím obojího zničí utrpení plynoucí z nevědomosti.“ Šríla Gaurakišora vždy poučoval osoby, které toužily po nejvyšším prospěchu, aby přijímaly a tolerovaly těžkosti, které přicházejí v oddané službě, aby požehnaly duši. Člověk by měl pochopit, že tolerování dualit štěstí a utrpení ve službě je nejvyšším způsobem, jak zničit utrpení pocházející z nevědomosti. Proto by měl člověk neustále zůstat zaměstnán ve službě Pánu Harimu, duchovnímu mistrovi a vznešeným oddaným Pána. Kdokoliv kdo přichází uctívat Pána s hledáním pohodlné situace se nemůže nikdy vymanit z rukou nevědomosti. Spíše začne být ještě více zapleten v překážkách na cestě oddané služby.

Různé podoby Máyi

Jednou během období dešťů Šríla Gaurakišora opustil travnatou chýši, ve které bydlel, a přestěhoval se do nedaleké ubytovny. Tam začal přebývat na verandě. Jednoho dne, když sloužili Šrílovi Gaurakišorovi prasadam, se poblíž k jeho talíři na verandě připlazil jedovatý had, dotkl se ho a odplazil se pryč. Když toho hada uviděla, nedaleko stará ovdovělá žena, přiběhla a vykřikla: „Babaji Maharaje uštkl had!“ Šríla Gaurakišora, který byl slepý, tloukl rukou o zem a ptal se: „Kde je ten had? Kde je ten had?“ Během té doby už byl had pryč. Žena vykřikla: „Babaji Maharaj, zbláznil ses? Ten had tě mohl uštknout do ruku. Prošel těsně vedle tvé ruky. Kdybys pohnul rukou jen o kousek více doprava, had by tě uštkl. Nedovolíme ti déle zůstat tady na této verandě.“ Babaji

Maharaja jí řekl: „Prosím, nestůj tam už déle. Způsobuješ si těžkosti tím, že tam stojíš tak dlouho.“ Stará žena odmítla odejít a řekla: „ Tak dlouho dokud nepůjdeš do pokoje, tady zůstanu.“ Šríla Gaurakišora řekl: „Nejprve uctím prasádam a do svého pokoje půjdu později. Přesto stará žena trvala na svém: „Toho prasadam, který se chystáš vzít, se možná dotkly rty hada. Nemůžeš to přijmout, protože pokud je to jedovatý, zemřeš. Počkej, hned ti přinesu nějaké další obětované pokrmy.“ Potom Šríla Gaurakišora poznamenal: „Nikdy nepřijímám jídlo, které bylo nabídnuto Božstvu v chrámu, ale pouze prasadam, který bylo získáno skrze žebráním.“ Stará žena se obrátila k blízkému sluhovi a pokynula mu: „Jdi prosím a zařiď pro Babaji Maharaje více rýže.“ Šríla Gaurakišora jí pak řekl: „Má drahá matko, pokud odsud teď hned neodejdeš, nebudu poslouchat nic dalšího z toho, co říkáš.“ Žena se cítila zavázána a odešla. Po nějaké době se Šríla Gaurakišora zeptal blízkého sluhy: „Už odešla?“ Když věděl, že odešla, řekl sluhovi: „Viděl jsi jak jedná iluzorní energii, maya? Jen se podívej, jak se iluzorní energie snaží postupně proniknout, používáním jejích různých klamných způsobů. Přijímáním různých podob, zná mnoho různých způsobů, jak oklamat živou bytost. Nikdy nedovolí živé bytosti sloužit Nejvyššímu Pánu. Podívej se, jak máya mluví: „Jdi do svého pokoje, ten had tě uštkne, neber si ten prasadam, jinak zemřeš.“ Kdybych zemřel, bylo by to lepší. Jaký má smysl udržovat mé tělo naživu, když nemohu uctívat Pána Krišnu?“ Pak začal Šríla Gaurakišora zpívat následující píseň:

gora panhu na bhajiya mainu
prema ratana dhana helaya harainu

adhane yatana kari' dhana teyaginu
apana karama dose apani dubinu
sat-sanga chadi' kainu asate vilasa
te-karane lagila ye karmabandha-phanasa
bisama bisaya-bisa satata khainu
gaura kirtana rase magana na hainu
kena va achaye prana ki sukha lagiya
narottamera dasa kena na gela mariya

„Neuctíval jsem lotosové nohy Pána Gaurangy, proto jsem potkal jen smrt. Kvůli vlastní nedbalosti jsem přišel o klenot lásky k Bohu. Věnoval jsem pozornost jen zbytečným věcem a opustil skutečný poklad. Jsem potopený v hmotném světě kvůli reakcím své vlastní karmy. Poté, co jsem opustil pravou společnost oddaných, vykonávám materialistické činnosti. Z toho důvodu jsem spoután provazem svých minulých plodonosných činností. Jednoduše jsem znovu a znovu jedl strašlivý jed hmotného smyslového požitku a nenechal se pohltit nektarem oslavující Pána Gaurangu. Proč zůstávám naživu? Co je to takzvané štěstí? Proč jsem se já, Narottama dasa, nevzdal svého života?“

Šríla Gaurakišora a Nadduše

Jednou v noci, okolo desáté hodiny, se Šríla Gaurakišora náhle probudil a vykřikl: „Viděli jste to? Viděli jsi to? Profesionální recitátor Šrímad Bhágavatamu právě přišel do čtvrti Pavana a zničil cudnost jedné vdově, která tam žije! To je odporné! Tito darebáci provádějí tolik pobuřujících činností ve jménu náboženství.“ Šríla Gaurakišora mluvil,

jako by byl přímým svědkem zlomyslných činností přednášejícího. Šríla Babaji Maharaja pokračoval: „Čaitanya Mahaprabhu mi vyjevuje mnoho věcí. Je tu jeden takzvaný učenec, který sem často přichází a cestuje na další místa, kde se prosazuje jako velmi vzdělaný. Ve jménu přednášky na Šrímad Bhágavatam jednoduše vybírá peníze, aby se uživil. Obyčejní lidé neznají jeho skutečnou prohnanou povahu. Stále udržuje u sebe vdovu, a kdykoli se ho někdo zeptá, zda je to jeho žena, odpoví, že ano. Peníze, které vydělá „kázáním“ Šrímad Bhágavatamu, použije na koupení náramků, olejů a podobně pro ni. Existuje snad větší zločinec a pokrytec než on?“

Obecné pokyny

Jednoho dne si Šríla Gaurakišora zabalil své nohy a tělo látkou. Přikrytý šátkem řekl: „Mnoho lidí, kteří byli informováni ostatními, sem přichází, aby si sebrali prach z mých nohou. Říkám jim: 'Já nejsem Vaišnava. Ale když půjdete na místo, kde jsou Vaišnavové, kteří otevřeně poskytují své nohy každému a jsou připraveni dát svůj prach z nohou a vodu která omyla jejich nohy, caranamrtu, nezískáte potom více prachu z nohou?

V té době přišel z Vrindávanu muž jménem Bhattacarya se svým přítelem spatřit Šrílu Gaurakišoru. Přistoupil k Babaji Maharajovi a řekl: „Jsi můj duchovní učitel. Prosím buď ke mně milostivý.“ Šríla Gaurakišóra mu řekl: „Nemám žádné rasagully, sandéš, luči, purís, peníze, sladkou rýži nebo sladká slova. Jak ti tedy mohu požehnat? Ti duchovní mistři, kteří umí své žáky pěkně krmit luči, sandéšem a domýšlivě je

chválit tím, že jim říkají, že jsou pokročilí oddaní, a kteří jsou způsobilý stát se guruy a žehnat svým žákům. Dnešní učenci definují slovo anukulya (příznivé) jako přijímání bohatství, krásná manželka a lichotivá slova.“ Bhattacarya poté poznamenal: „Naše mysli jsou plné různých mylných představ. Cokoli nařídíš, budeme následovat.“ Šrîla Gaurakišora odpověděl: „Můžu vidět, co je nepříznivější pro tvou oddanou službu. Měl bys jíst drcenou rýži namočenou ve vodě a žít ve slaměné chýši. Měl bys jíst jídlo, které by ani pes nepřijal. Měl bys nosit oblečení, které by i zloděj nesnášel nosit. Musíš zůstat ve společnosti oddaných a neustále zpívat svaté jméno Pána. Pokud se však staneš odříkavcem jako opice, pak bude tvá oddaná služba zničena. Opice někdy sedí na jednom místě a zůstávají potichu. Ale jakmile dostanou příležitost, někomu něco ukradnou. Tak dlouho dokud se člověk chová jako opice, jeho oddaná služba nebude nikdy odhodlaná.“

Astakala Lila

Jeden takzvaný Gosvami se obrátil na Šrílu Gaurakišoru, aby se naučil o nejintimnějších Pánových zábavách, zvaných Astakala Lila, a mohl tak systematicky uctívat Pána v daných obdobích během dne a noci. První den, kdy přišel, mu Šríla Gaurakišora řekl: „Právě teď nemám po ruce žádný volný čas. Až najdu příležitost, vysvětlím ti to.“ Kdykoli kastovní Gosvami přišel, dostal stejnou odpověď. Nakonec začal být Gosvami rozrušený a přestal chodit. Toho večera v deset hodin si Šríla Gaurakišora řekl: „Může se osoba, která začala být netrpělivá kvůli ztrátě falešné mince naučit nejintimnějším zábavám Pána? Kršnovy zábavy nelze

realizovat pouhým čtením knihy. Člověk může porozumět literatuře, ale odkud si získá své duchovní tělo? Své duchovní tělo nelze realizovat pouhým teoretickým pochopením. Když jsou Pánovy intimní zábavy otištěny v obyčejných knihách, způsobí to zmatek v hmotném světě. Obyčejní lidé si staví vysokou dřevěnou plošinu, dvě patra vysokou. Poté vylezou na vrchol plošiny a jednoduše vykonají stolici. Mnoho různých osob mě přichází vidět, ale všechny přicházejí, aby mě oklamaly. Předtím než se člověk může učit o nejintimnějších zábavách Pána, měl by opustit všechnu špatnou společnost a neustále zpívat svatá jména Pána ve společnosti čistých oddaných. Chce-li někdo uctívat Pána podle vlastního rozmaru na osamělém místě, začne být poután čarodějnicí iluzorní energie. Pánovo jméno, podoba a zábavy jsou vyjeveny v srdci ve společnosti oddaných. Nešťastní lidé, kteří nemají plnou víru v božskou sílu svatého jména vytvářejí nepříznivou situaci pro sebe samotné, protože živí svou zkaženou inteligenci nějakým mylným chápáním Pánových intimních zábav.“

Život v domácnosti a Goloka Vrindavana

Šríla Gaurakišora jednou řekl: „Pokud člověk zůstane ve styku se stolicí, uctívání Nejvyššího Pána nebude možné.“ Šríla Gaurakišora po takové poznámce viděl, že osoby přítomné před ním nemohou přesně pochopit, co tím myslí. Vysvětlil, že ty různé domácnosti, které jsou plné zvuků „Jez a pij“ a kde se provozují různé chlípné činnosti, se mohou navenek zdát vhodné pro polobohy, ale nejsou vhodné pro oddané Pána. Ačkoli osoby mohou předstírat, že žijí na

nebeských planetách, ve skutečnosti přebývají v hluboké tůni výkalů.

Pokud však někdo velmi vážně uctívá nejvyšší subjektivní realitu a přijímá plné útočiště u Nejvyššího Pána, potom kdekoliv pobývá, bude stejné jako u Šrí Rádha-kundu.“ O několik dní později muž jménem Girisha Babu, který byl majitelem ubytovny a vlastníkem půdy v Navadvípu, přišel ke Šrílovi Gaurakišorovi se svou ženou. Manželka Girishi Babu smutně požádala Šrílu Gaurakišoru: „Prosím, pouč nás, jak ti můžeme asistovat ve tvém osobním bhajanu. Přejeme si postavit malou slaměnou chýši, abys mohl vykonávat své uctívání. Procházíš obdobím dešťů a horkým létem téměř bez přístřeší. Musíš velmi trpět. Cítíme to v našich srdcích.“ Šríla Gaurakišora poté odpověděl: „Necítím žádnou úzkost nebo cokoliv když žiji ve své malé chýši. Mám jen jeden problém, pokud oba o něm snesete slyšet. Mnoho osob za mnou přichází a klamně mě znovu a znovu žádají: 'krpa kara. krpa kara (Uděl mi svou milost)' Tímto způsobem je mé uctívání narušováno. Nezajímají se o jejich vlastní skutečný prospěch a jejich přítomnost zde jednoduše ruší mé osamocené uctívání Pána Krišny. Kdybyste mi oba mohli dát trochu své stolice a umístit ji tam, kde vykonávám své uctívání Pána, bylo by to velmi příznivé. Potom bych mohl ve dne v noci zpívat Hare Krišna. Nikdo by sem nechtěl přijít. Pokud to nemůžete udělat, tak sem nechoďte a neplýtvej lidskou životní podobu tím, že budete říkat tolik nesmyslů.“

Když to manželka Girishi Babu uslyšela, řekla: „Ó, Babaji Maharaja, určitě bychom si měli vzít k srdci tyto pokyny, které jsi nám dal, ale když vykonáme stolici a nabídneme ti ji

na místě, kde vykonáváš uctívání, nebude to mít za následek neomezené hříšné reakce?“ Šríla Gaurakišora poté řekl: „Já nejsem oddaný. Ti oddaní, kteří jsou majiteli velkých chrámů a nosí dlouhé rozcuchané vlasy, jsou ve skutečnosti oddaní. Nezrealizoval jsem nic hmatatelného z vykonávání mé oddanosti. Proto místo, kde přebývám, je vhodné k přijetí vaši stolice. Pokud by jste mi oba mohli jenom nabídnout svoji stolici, potom prosím promluvte. Jinak nemám ani jednomu z vás co říci.“

Girish Babu a jeho žena souhlasili s jeho návrhem, že nepostaví slaměnou chýši, ale řekli: „I když nechceš bydlet v nové chýši, pokud můžeme postavit dvě další chýše, pak tam mohou bydlet tvoji služebníci.“ Protože neměli žádnou jinou možnost, Girish Babu a jeho žena uklidili oblast a domluvili se s tesařem, aby přišel a postavil nějaké nové chýše. Když si Šríla Gaurakišora uvědomil, co udělali, odmítl vstoupit do nových chatrčí, které Girish Babu postavil. Šríla Gaurakišora chtěl poukázat na to, že zápach falešné prestiže, chtíč po ženách a touha po bohatství pod záminkou služby poskytované Pánu vydává nečistější zápach než obyčejná stolice. Babaji Maharaja předal tuto zprávu, když začal přebývat v latrínovém příkopu za blízkou ubytovnou, kde lidé chodili močit a vyprazdňovat se.

Oddané kacířství

Chýše, ve které Šríla Gaurakišora přebýval, byla uvnitř tak malá, že se do ní vešel jen on sám. Šríla Gaurakišora vstupoval do svého malého bhajana kuthiru a zamykal se uvnitř. Vedle bhajana kuthiru Šríly Gaurakišory se nacházela

další travnatá chýše, která byla v dezolátním stavu. Jednou muž jménem Sankara přišel žít do té chýše. Přinesl si s sebou plechy z cínu, se kterými postavil plot. V něm si postavil bhajana kuthir, napodobující Šrílu Gaurakišoru. Jednoho dne se ho Šríla Gaurakišora zeptal: „Co děláš celý den, když sedíš sám ve své osamělé chatrči? O čem přemýšlíš? Pokud nikdy netrávíš svůj čas sdružováním se ve společnosti oddaných a zpíváním svatého jména Pána bez přestupků, potom jak sedíš ve svém pokoji, budeš moci vidět jen plot venku. Je to to, co vidíš, když sedíš uvnitř pokoje? Myslíš na ženy? Nebo myslíš na vlastní prestiž a hromadění majetku? Když zůstaneš na tom místě, přijdou za tebou různé druhy zmatení.“

Šríla Gaurakišora, který byl v přímém kontaktu s Nadduší ve svém srdci, dokázal zkušeně odhalit podvodnou mentalitu této osoby. Mnoho lidí často přicházelo a informovalo Šrílu Gaurakišoru, že tento podvodník vybírá ve jménu služby Pánu různé předměty a peníze od různých osob, které ho přišly navštívit a pak je zpronevěřuje. Také se angažuje v nedovoleném sexu s různými dívkami v Navadvípu. Nakonec, tento podvodník těžce onemocněl a jeden z jeho příbuzných přišel a odvlekl ho zpět do říše iluze, mayi. Šríla Gaurakišora poukázal na to, že člověk, který napodobuje duchovního mistra a velké oddané Pána, tak v důsledku svých přestupků propadne do bahna světské iluze. Šríla Gaurakišora v této zábavě poukazuje na to, jak ve jménu duchovního života, ti kteří se vzpírají správným náboženským zásadám, žijí uvnitř stoky hmotné existence. V této souvislosti také prozradil, že kdekoli kde pobývají důvěrní společníci Šrímati Rádhiky, současně probíhá věčná služba prokazována v zahradách Šrí Rádha-kundu. Šríla

Gaurakisora projevil tuto zábavu pro své osobní následovníky.

V kontaktu s placeným učencem

Byl tady jeden student v celibátu jménem Ayatra, který přišel za Šrílou Gaurakišorou, aby vykonával oddanou službu. Šríla Gaurakišora mu řekl: „Měl bys vzdát svých přestupků proti lotosovým nohám Vaišnavů Pána a ve společnosti čistých oddaných neustále zpívat svaté jméno Pána." Tomu brahmačarínovi se trestání od Šríly Gaurakišory nelíbilo a později odešel do jižní Indie, aniž by o tom někoho informoval. Pobýval tam a vybíral peníze přednášením Šrímad-Bhágavatamu. Ayatra mezitím prohlásil sám sebe, že je žákem Šríly Bhaktisiddhanty Sarasvatího Thákura. Po návratu z jihu se Ayatra začal učit sanskrtskou gramatiku od jednoho učence, který žil v Navadvípu. Ayatra brahmačari, který se považoval se za blázna, si myslel, že když se naučí sanskrtskou gramatiku, stane se respektován u všech oddaných. Začal si také myslet, že když je Šríla Gaurakišora negramotný, může se stát pokročilejším než on.

Jednoho dne Ayatra přistoupil ke Šrílovi Gaurakišorovi, který se ho zeptal: „Čteš sanskrtskou gramatiku proto, abys získal bohatství, ženy a prestiž?" Brahmačari odpověděl: „Já nemám žádné takové úmysly. Jednoduše studuji sanskrt, abych porozuměl významu Šrímad Bhágavatamu." Šríla Gaurakišora odpověděl: „Zpozoroval jsi jak si někteří lidé v jižní Indii vydělávají na živobytí profesionálním recitováním Šrímad Bhágavatamu, a začal jsi být chamtivý živit se stejným způsobem. Měl by ses vzdát takové nežádoucích

společnosti a jednoduše se věnovat zpívání Hare Krišna s oddanými Pána.“ Brahmačari neuposlechl pokyny Šríly Gaurakišory. O několik dní později brahmačari opět přišel za Šrílou Gaurakišorou a pokorně ho oslovil: „Prosím, buď ke mně milostivý.“ Šríla Gaurakišora zůstal po nějaký čas ticho a nakonec ho požádal: „Nesnaž se splnit tu touhu, která ti zahlcuje mysl.“ V tu chvíli nikdo z přítomných nedokázal přesně pochopit, co jeho pokyn znamená. Ayatra také nemohl následovat nejasný význam Šrílova Gaurakišorova prohlášení. Brahmačari odešel a pokračoval jako předtím. Potom co uběhlo několik dní, tak pár oddaných oslovilo Šrílu Gaurakišoru a informovali ho, že Ayatra bráhmančári měl nedovolený sex s vdovou. Šríla Gaurakišora poté řekl těm, kteří před ním seděli, následující pokyny: „Člověk by neměl nikdy zatahovat druhé do oblasti svých vlastních hříšných činností. Pokud někdo z vás někdy zatouží po naplnění nějakého hmotného cíle, přijďte mě laskavě navštívit, protože tato touha se může opět vrátit.“ Šríla Gaurakišora poté vysvětlil, že sdružováním se s manželkou jiného muže je velmi hříšné a přísně zakázané. Když se taková nedovolená činnost a podvádění odehrává ve vnějším oděvu oddaného, je to ještě více hříšnější a přestupkářské. Charakter Šríly Bhaktivinody Thákura, Šríly Bhaktisiddhanty Sarasvatího a Šríly Gaurakisory jsou konkrétním příkladem nepodporování jakékoliv formy podvodné činnosti.

Oddaný a pokrytec

Dipaka byl obyvatel, který nějakou dobu žil poblíž Šríly Gaurakišory. Kvůli jeho blízkému vztahu se Šrílou Gaurakišorou mu lidé také přirozeně projevovali velkou

oddanou úctu. Dipaka dříve pobýval v Orisse. Jednou do Navadvipu přijel Dipakův otec. Byl zvyklý nosit u sebe ručně psaný výtisk Šrímad-Bhágavatamu kamkoli šel. To inspirovalo lidi obecně k tomu, aby mu dávali milodary. Dipakův otec dával velkou část peněz Dipakovi pro Šrílu Gaurakišoru, aby je použil v jeho službě. Sem tam Dipaka nějaké peníze schovával a vracel je svému otci, který byl chudák. Šríla Gaurakišora, který byl ve spojení s Nadduší, věděl, že se to děje. Nakonec přestal s Dipakou mluvit úplně. Předtím Dipaka vařil a sloužil rýži Šrílovi Gaurakišorovi. Avšak, po této události Šríla Gaurakišora nikdy nepřijal nic, čeho se dotkly Dipakovy ruce. Místo toho, tak jako dříve, Šríla Gaurakišora sebral nějakou rozdrcenou rýži, namáčel ji do vody v řece Ganze a přijal ji jako prasadam. To Dipaku vyděsilo a v ostatních oddaných vyvolalo úzkost. Dipaka se začal postit.

Když Šríla Gaurakisora uslyšel, že Dipaka nejí, řekl: „Pokud ten člověk okamžitě neodejde, vzdám se svého života v řece Ganze.“ Potom jednoho dne, když se procházel po břehu Gangy se Šríla Gaurakišora vrhl do řeky. Mnoho lidí se shromáždilo, aby ho vytáhli z vody. Šríla Gaurakišora začal velmi hlasitě křičet: „Nechte mě být! Nechte mě být! Protože jsem nebyl schopen řádně uctívat Nejvyššího Pána, musím se vzdát tohoto těla.“ Mnoho lidí se okamžitě shromáždilo a společně dokázali zachránit Šrílu Gaurakišoru z řeky a vynést ho na břeh. Potom co Šríla Gaurakišora přišel k vnějším smyslům, řekl: „Proč jste mě všichni vytáhli z vod Gangy? Můj služebník Dipaka dal všechno, co mám, svému otci.“ Všichni ho začali utěšovat a říkat: „Přineseme tolik peněz, kolik budeš potřebovat. Okamžitě ti přineseme čtyřikrát tolik

peněz, než kolik Dipaka promrhal.“ Šríla Gaurakisora pak řekl: „Bohatství pro mě není důležité. Chci se jen vyhnout životu ve společnosti lidí, jako je Dipaka, protože ve společnosti podvodníků se uctívání Nejvyššího Pána stává nemožným.“

Mnoho lidí si myslelo, že se Šríla Gaurakišora vrhl do Gangy kvůli připoutanosti k penězům. Nyní mohli pochopit, že Šríla Gaurakišora nebyl jen obyčejný žebrák, který hledá bohatství. Nikdy netoleroval darebáctví ve jménu oddané služby. Krišna má monopol na depotismus. Člověk s podvodnou povahou může Pána pouze napodobovat a v nejlepším případě se stát laciným podvodníkem, baulem. Vaišnava je vždy přímý a jednoduchý ve všech svých činnostech.

Požitek z bohatství

Jednou svěřil Šríla Gaurakišora Šrílovi Bhaktisiddhantovi Sarasvati Thákurovi sto rupií. Šríla Bhaktisiddhánta Sarasvati, aby peníze bezpečně uchoval, je uložil do banky. Šríla Bhaktisiddhanta poté odcestoval na jiné místo. Náhle jednoho dne Šríla Gaurakisora přišel ke Šrílovi Bhaktivinoda Thákurovi a požádal ho o jeho sto rupií. Bhaktivinoda Thákura tehdy řekl: „Můj syn uložil tyto peníze do banky. Dokud bude pryč, nebude možné vybrat tvoje peníze z banky.“

Ačkoli Bhaktivinoda Thákura řekl tohle Šrílovi Gaurakišorovi, chápal, že je nezbytné dát Babaji Maharajovi potřebné finance. Při první příležitosti Šríla Bhaktivinoda Thakura dal Šrílovi Gaurakišorovi sto rupií ze svých

soukromých úspor. Šríla Gaurakišora dal peníze svému příteli a poslal ho do Vrndávanu. Šríla Gaurakisora řekl: „Mnoho lidí za mnou přichází v domnění, že jsem Vaišnava, a proto mi dávají peníze na jídlo. Ale já ve skutečnosti nejsem Vaišnava. Slyšel jsem, že ve Vrindávanu jsou skuteční oddaní. Tak proto posílám peníze pro jejich službu.“

Kdykoli Šríla Gaurakisora obdržel nějaké dary od obdivovatelů, kteří ho považovali za Vaišnavu, nikdy nepoužil tyto peníze pro vlastní smyslový požitek, ale vždy je věnoval pro službu ostatním vznešeným oddaným. Šríla Gaurakišora říkával: „Jakékoli potraviny získané žebráním jsou čisté a lze je využít v bhajanu k udržení obživy. Jakékoli peníze přijaté, které jsou využity k neoddaným účelům, znečistí mysl a vytvoří různé překážky na cestě oddané služby.“

Touha po bohatství

Jednoho dne přišel do Kuliye v Navadvipu Gosvami s několika dalšími osobami, které byly oblečeny jako odříkaví Babaji Vaišnavové. Přistoupil ke Šrílovi Gaurakišorovi a řekl: „Ó, Baba! Po mnoho dní jsem nemohl mít tvou společnost, protože jsem odešel do Pravasy.“ Šríla Gaurakišora poté řekl: „Proč jsi opustil Navadvip? Našel sis pěkný dům s dobrou koupelnou. Co potřebuješ, že cestuješ na tolik vzdálených míst a volně se stýkáš s veřejností?“ Pak jeden ze společníku Gosvamiho vysvětlil: „Odešel do jiné provincie, aby vysvobodil lidi celkově. Pokud nebude cestovat a kázat, tak jaká bude budoucnost na těchto místech?“

Když to uslyšel, Šríla Gaurakišora začal být podrážděný a řekl: „Pokud chceš skutečně konat dobro pro lidi celkově, tak proč se zajímáš o přijímání peněz od cizinců? Proč se zajímáš o hlavy Kavkazanů, které se objevují vytištěné na bankovkách. Pochopil jsem tvé vnitřní touhy. Jednoduše střádáš plány pro postavení si pěkného cihlového domu, abys mohl pohodlně žít. Pokud skutečně chceš sloužit Nejvyššímu Pánu v bhajanu, musíš se vzdát představy, že jsi pánem, prabhu. Když to dokážeš, osobně řeknu Nityanandovi Prabhuovi, aby ti postavil padesát cihlových domů. Ale jestli chceš jednoduše pěkný cihlový dům jako místo, kde si budeš užívat své ženy a synů, pak Nityananda Prabhu splní všechny ty tvé materialistická přání a pak zavrhne možnost, abys někdy obdržel čistou lásku k Bohu. Když skutečně hledáš falešnou prestiž a hmotném nabytí, a přitom se tváříš, že vysvobozuješ hmotný vesmír, potom ať hmotný vesmír pokračuje tak, jak je, protože ty poklesneš a oklameš hmotný svět.“ Když to dořekl, Šríla Gaurakišora začal být velmi pohroužený do hlasitého kirtanu až do pozdního odpoledne. Šríla Gaurakišora dal jasně najevo, pokud někdo začne dělat přestupky vůči čistému jménu Pána nebo přestupky v jeho službě, získá místo toho výsledky světské zbožnosti, ekonomického rozvoje a smyslového požitku. To je pro živou bytost ztělesněné neštěstí. Náš duchovní mistr Šrí Nityananda Prabhu podvádí podvodníky tím, že plní jejich hmotné touhy.

<u>Gauranga! Gauranga! nebo Rupí! Rupí!</u>

Jednou několik návštěvníků začalo oslavovat syna z jedné slavné kasty Gosvami kvůli jeho odbornosti při vysvětlování

Šrímad Bhágavatamu. Řekli Šrílovi Gaurakišorovi: „Tento přednašeč vždy zpívá “Gaura! Gaura!„ a projevuje mnoho oddaných nálad v oddané službě, které přitahují mnoho žáků.“ Šríla Gaurakišora tehdy vyjevil shromážděným lidem povahu tohoto syna hospodáře Gosvamiho. „Tento syn Gosvamiho, který se jeví, že je expertem, neví, jak správně popsat písma šesti Gosvamis z Vrindavanu. Je expertem na povrchní vysvětlování jejich literatury. Ve skutečnosti, on hlasitě nekřičí: „Gaura! Gaura!“, ale “Rupí! Rupí!“ (Peníze! Peníze!). Když někdo vykonává oddanou službu tímto způsobem, jednoduše velmi hlasitě pláče po bohatství, pak jeho oddaný postoj je bezvýznamný. To je důvod, proč skutečná Vaišnavská praxe začala být zakrytá. Toto chování vytváří zmatek v lidské společnosti. Tento druh činností nikdy nikomu neprospěje.“

Svázán karmou

Jednou mladý muž, jménem Bala přišel za Šrílou Gaurakišorou a řekl mu, že chce uctívat Nejvyššího Pána. Když to Šríla Gaurakišora uslyšel, řekl: „Jestli chceš vykonávat pravou oddanou službu, potom by ses měl vzdát společnosti těch Vaišnavů, které přijímají obyčejní lidé a neoddaná část společnosti. Jenom žij tady v naší společnosti. Nosíme odhozené boty obyvatel Navadvipu, vyrábíme své hliněné hrnce ze svatého prachu z Navadvipu a oblékáme se do odhozeného oblečení sebrané z mrtvol. Následováním tohoto životního stylu musíš vzít v úvahu, že když se budeš míchat s ostatními zbožnými lidmi, budou si myslet, že jsi nedotknutelný. Pokud se jich tedy dotkneš, bude to přestupek

z tvé strany.“ Když to Bala uslyšel, souhlasil: „Budu se následovat tyto pokyny, které jsi mi dal.“

Ale, po nějaké době začal Bala být nevědomky ponořený do naslouchání zvuků svého vlastního hlasu, když zpíval se Šrílou Gaurakišorou. Po zpívání v kirtanu se Šrílou Gaurakišorou si tam s oddanými bral prasadam. Tímto způsobem se Bala sdružoval s oddanými. Jednou, potom co vzal pár kartálů od oddaných, začal každý večer zpívat svůj vlastní kirtan, tak aby ho Babaji Maharaja mohl slyšet. Jedno ráno se šel vykoupat do Gangy. Během chůze ke Ganze a hraní na kartály začal zpívat modlitby oslavující Vaišnavy.

Později toho dne, když Bala odešel žebrat o almužnu, si Šríla Gaurakišora zavolal jednoho místního obyvatele a řekl: „Ten Bala, který tu bydlí, tajně chodí do svého domu. Tam si vyvíjí mnoho mylných představ o oddané službě. Potom když se vrátí, se je tady snaží aplikovat. Ve skutečnosti se ve jménu bhajanu jednoduše dopouští přestupků.“

Jedna z osob, která to slyšela se zeptala Šríly Gaurakišory: „Kdo ti řekl, že tohle dělá?“ Šríla Gaurakišora odpověděl: „Když jsem slyšel melodii jeho kirtanu oslavující Vaišnavy, porozuměl jsem jeho vnitřní motivaci. Proto mu nemůžeme dovolit, aby zde zůstal déle. Člověk, který navázal kontakt se špatnou společností a zpívá o slávě Vaišnavů v takové špatné společnosti, nikdy nebude poslouchat nikoho. Budou ostatní učit jenom podvádění.“

Krátce nato, Bala náhle odešel do Jagannatha Purí, aniž by to řekl Šrílovi Gaurakišorovi. Šríla Gaurakišora ukázal, že je

nešťastný, že odešel. Řekl: „Bala utekl, protože začal být plný chtíče po dobrém jídle. Nemohl jsem ho zachránit. Živá bytost je nezávislá a musí trpět podle výsledků svých minulých činností. Byl sem poslán Pánem Krišnou, ale tajně přijímal společnost ostatních, a tak se zapletl do nanejvýš nebezpečné situace. Nyní přijímá tradiční Vaišnavský oděv a zdobí se jménem Vaišnavy. Tímto způsobem různé osoby v hmotném světě přinášejí nežádoucí praktiky do oddané služby. Dávají posvátný babaji oděv každému, proměňující je v pouhé žáby. Obyčejní mazaní lidé v dnešní době poznají Vaišnavu, pokud najdou někoho, kdo přijímá poklony od mnoha lidí a kdo má chtíč jíst ty nejlahodnější potraviny. Velcí Vaišnavové se začali poznávat podle těchto příznaků. Zpěv takových podvodných oddaných je jako kvákání žáby. Množství, v jakém tito žábě podobní oddaní kvákají, rozhoduje o tom, do jaké míry je pozře had smyslového požitku.“

O několik měsíců později se Bala vrátil z Jagannatha Purí, potom co přijal posvátné oblečení babajiiho. Začal pobývat v nedaleké usedlosti. Jednou pan Banu, majitel místa, kde Bala žil, přišel za Šrílou Gaurakišorou a nabídl mu své poklony. Řekl: „Tvůj nejdražší žák Bala, který právě přišel z Jagannatha Purí, je vskutku požehnaný. Prokázal tam nějakou službu Haridasa Thákurovi a nyní provádí svůj osamocený bhajan s hlubokými emocemi.“ Šríla Gaurakisora poté řekl: „Nerozumím tomu. Jak může být mým žákem? Nikdy jsem nikoho na tomto světě nepovažoval za svého žáka. Nejsem způsobilý ani k tomu být správným žákem. Jak je možné, abych se stal duchovním mistrem někoho jiného? Jenom protože je někdo schopen udržovat žáby, je potom možné pro

ného být Vaišnavou? Kvákání žáby nemůže být nikdy přijato jako svaté jméno Pána nebo Jeho uctívání. Žabí emoce je jednoduše pro světské potěšení. Ale ta žába si nemůže užívat, protože je nakonec pohlcena materialistickým hadem v podobě času. Je služba Šrílovi Haridásovi Thákurovi jenom pohybování rtů? Jsi v postavení velkého statkáře. Proč promarňuješ celý svůj život? Zapomeň na všechny tyto nesmysly a jednoduše vykonávej čistou oddanou službu!“

Statkář pak řekl: „Nemám žádnou touhu být velkým statkářem. Pouze chci vidět, že jsou oddaní hezky obslouženi, a že všechny jejich travnaté a bambusové chýše jsou dobře udržované. Všechna různá místa, kde vykonávají své osamocené uctívání, zarostla džunglí. Jednoduše chodím na ta místa a uklízím tam.“ Když to Šríla Gaurakišora uslyšel, začal být neklidný a nechtěl s majitelem pozemku dál pokračovat v rozhovoru. Když statkář odešel, Šríla Gaurakišora řekl: „Stromy v Navadvipa Dhamu jsou kalpa-vrksa, stromy přání, a tento pokrytecký darebák je krutě kácí. Teď přišel a donutil mě, abych to vyslechl. Styď se! Styď se! Jen se podívejte! Jen se podívejte! Když někdo v Navadvipa Dhamu pokácí i jen mrtvý strom, cítím bolest v svém srdci. Různé stromy a liány ve Šrí Navadvipa Dhamu jsou našimi věčnými přáteli a společníky. Jsou součástí pozadí zábav Pána Gaurangy. Dokonce potom co něčí přátelé a společníci zemřou, je možné pro někoho přijít a rozřezat jejich mrtvá těla na kusy? Tento krutý darebák nikdy nebude schopen vykonávat oddanou službu. Bude pouze hrát roli Vaišnavy, což bude mít za výsledek pouze jeho vlastní nepříznivost a nepříznivost pro ostatní.“

Pokání za nedovolený sex

Jednou, muž jménem Hiranya několikrát přišel za Šrílou Gaurakišorou a modlil se, aby mohl žít ve stejné oblasti, v jaké žil on. V té době majitelé usedlosti udělili Šrílovi Gaurakišorovi právo povolit ostatním žít v přilehlých malých chatrčích. Nikdo tam nemohl bydlet bez jeho svolení.

Po získání povolení od Šríly Gaurakišory začal Hiranya bydlet v blízké slaměné chýši. Šríla Gaurakišora poučil Hiranyu, že ti, kdo chtějí uctívat Nejvyššího Pána, by se nikdy neměli stýkat s nežádoucími osobami. Řekl: „Ti podvodníci, kteří si myslí, že si budou tajně užívat společnosti materialistů nebo takzvaně pokročilých osob, a přitom jednají jako oddaní, se stanou obětí větších a větších překážek v oddané službě. Mnoho podvodníků mě oslovilo v tomto rozpoložení mysli a já jsem byl svědkem jejich naprostého zničení. Neustále toleruj neomezené nepříjemnosti v oddané službě. Pokud můžeš neustále zůstat ve správné společnosti a být zaměstnán v čistém naslouchání a opěvování, pak tvá služba svatému jménu Pána bude ochráněna.“

Potom co to slyšel, Hirany šel a tajně se sdružoval s takzvaně duchovně pokročilými osobami. Když to zjistil, postupně začal Šríla Gaurakišora být naštvaný. Po nějaké době Hiranya vážně onemocněl. Když Šríla Gaurakisora viděl, že je Hiranya ve velmi zuboženém stavu, soucitně poslal blízkého rezidenta, aby se o něj postaral. Po dvou nebo třech dnech bylo zpozorováno, že tam přišla mladá žena a začala se na Hiranyu vyptávat. Šríla Gaurakisora, který byl v přímém

kontaktu s Nadduší, pochopil situaci a zeptal se džentlmena, kterého poslal, aby Hiranyovi pomohl: „Kdo se o Hiranyu stará?“ Muž odpověděl: „Já se o něj starám.“ Šríla Gaurakišora se hlubokým hlasem jako hrom zeptal: „Chceš říct, že nikdo jiný mu nepřišel pomoci?“ Potom ten džentlmen odpověděl: „Vlastně občas přijde jedna dáma, aby mu nabídla službu.“ Pak mu Šríla Gaurakišora řekl: „Příště jak za ním přijde, úplně se vzdej Hiranyovi společnosti.“ Šríla Gaurakišora pak zavolal pro Hiranyu, aby přišel, a řekl mu: „Pokud mi nemůžeš dát patnáct rupií hned teď, pak není možné, abys tu zůstal. Protože pokud zemřeš, zatímco jsi tady, nezbytné přípravy pro zbavení se tvého těla, budou stát patnáct rupií“.

Poté Šríla Gaurakišora začal mluvit sám k sobě: „Pokud mu nedovolíš tady zůstat, pak ho ta žena postupně odvede pryč do svého domu. To je její přání. Tímto způsobem se může rozmarně zaměstnat v jeho službě.“ Potom, co Hiranya trpěl po dlouhou dobu, se mu nakonec udělalo lépe a odešel do Vrindávanu. Šríla Gaurakišora jednal lhostejně a neprojevil žádný odpor proti Hiranyovu odchodu do Vrndávanu. Hiranya začal žít na krásném místě Kusuma-Sarovara ve Vrindávanu, vedle dalšího babajiho jménem Nadiya, který také znal Šrílu Gaurakišoru. Jednoho dne Hiranya oslovil svého nového společníka Nadiyu a řekl: „Přijal jsem odříkaný stav Vaišnavy, a přesto jsem měl nedovolený sex s jinou ženou. Jaké je správné odčinění, které musím podstoupit za tuto hříšnou činnost?“ Nadiya odpověděl: „Nejlepší věc, kterou můžeš udělat je vzdát se svého těla. Sebevražda je odčinění, které Maháprabhu zařídil za takové přestupky.“

On poté souhlasil, a tak posbíral malé množství opia z Govardhanu a přinesl si ho do své chýše, kde ho zkonzumoval. Poté, co opium snědl, odešel k Nadiyovi, třásl se a silně se potil, a informoval ho, že si vzal opium, aby se zabil. Nějakou dobu se Hiranyovo tělo svíjelo na zemi sem a tam, dokud nezemřel.

Krátce na to Nadiya také velmi onemocněl. Pak jeden takzvaný Gosvami dorazil do Vrndávanu a léčil Nadiyu, dokud se nezačal cítit dobře. Když se uzdravil, vrátil se do Navadvipu, kde se setkal se Šrílou Gaurakišorou. Když ho Šríla Gaurakišora uviděl, řekl: „Nemůžeš tu zůstat. Musíš si najít jiné místo pobytu, protože pokud budeš přebývat zde, čeká tě smrt. Kromě toho právě teď dva dacoti (bandité) jménem Jayasaci a Nitai žijí v této čtvrti. Myslí si, že mi prokazují službu, a tak chodí ven a kážou, že bydlí se mnou. Avšak, nikdy si nejsem zcela jistý, kde přebývají v noci. Jednou jsem chtěl vodu, a tak jsem je v temné noci znovu a znovu hlasitě volal, ale nedostal jsem žádnou odpověď. Následující ráno jsem pro ně poslal a zeptal se, kde byli předešlou noc. Jejich jedinou výmluvou bylo, že nic neslyšeli.“ Šríla Gaurakišora mu nebyl příznivě nakloněn, tak Nadiya dasa odešel a šel přijmout útočiště v blízkém domě jedné ženy. Za nějaké čas přišel muž a řekl Šrílovi Gaurakišorovi o situaci, v níž Nadiya žije. Sdělil, že Nadiya dasa přijímá intimní službu od několik mladých žen. Šríla Gaurakišora se rozhněval a řekl: „Prosím, nezmiňuj se mi o těchto věcech.“

Předtím měl Nadiya ještě dalšího babaji přítele, jenž žil v Kusuma-Saravara a kterého Šríla Gaurakišora odmítl. Během noci k němu přišli zloději a vypíchli mu oči, později ho zabili rozsekáním těla na mnoho kusů. Tento babaji u sebe tajně uchovával několik ukradených předmětů. Kvůli tomu tam přišli dacoti (banditi) a krutě ho zavraždili.

Přestupky za napodobování Vaišnavy

Můžeme pochopit z těchto různých činností, které popisují nesmrtelný charakter Šríly Gaurakišory, že osoby, které přišly sloužit tomuto mahabhagavatovi s podvodnou mentalitou, obdržely na oplátku za své hříšné činnosti strašlivé reakce. Osoba, která nedbá pokynům od čistého oddaného Pána, ale místo toho se sdružuje s takzvaně pokročilými a lstivými osobami převlečené za Vaišnavy a odříkající, nemůže mít nikdy skutečný prospěch ze života. Spíše jejich činnosti přinesou děsivý a strašlivý stav zkázy. Ti, kdo se zaměstnali v různé druhy podvodných činností v přítomnosti Šríly Gaurakišory nebo byli připoutáni ke smyslovým objektům či jiným osobám zaměstnané v nedovoleném sexu, se kvůli svým přestupkům degradovali. Přestupky spáchané vůči svatému jménu a Vaišnavům často praktikujícího zničí.

Šríla Gaurakišora a Manindra Čandra

Jednou známý aristokrat Šrí Manindra Candra Nandi, který byl velký statkář, pozval Šrílu Gaurakišoru a Šrílu Bhaktisiddhantu Sarasvatího Thákura, aby se připojili k shromáždění Vaišnavů v jeho paláci v Kasim Bazaar.

Věděl, že Šríla Gaurakišora a Šríla Bhaktisiddhanta byli vysoce vznešení oddaní Nejvyššího Pána. Když vyslechl žádost pana Nandiho, Šríla Gaurakišora mu něžně ze srdce řekl: „Pokud chceš mou společnost, potom musíš odevzdat veškerý svůj majetek do rukou výběrčího nájmu a přijít a žít se mnou. Měl bys postavit bhajana kutir zde na břehu Gangy, kde budeme společně žít. Nemusíš se starat o to, jaké potraviny budeš jíst. Denně budu vybírat cokoliv budeš potřebovat, budu tě ukládat ke spánku, a sám tě budu krmit. Potom budu mít neustále nutkání navštívit místo tvého osamoceného uctívání. Ale pokud souhlasím s přijmutím tvého pozvání a opustím transcendentální sídlo Nejvyššího Pána, Šrí Čaitanyi Mahaprabhua, a přijdu do tvého zámku, který je stejně dobrý jako zámek Pána Indry, pak po nějaké době začnu uvažovat o tom, že bych měl také nashromáždit velké množství půdy. Výsledkem toho všeho bude, že touha po smyslovém požitku vstoupí do mého srdce a nahradí mé uctívání Pána Krišny. Po nashromáždění velkého množství půdy se stanu předmětem tvé závisti. Pokud se mi chceš stát velmi drahým a skutečně mě obdařit svou milostí jako Vaišnavský přítel, přijď sem do duchovního světa Višvambary, Pána Caitanyi, a udržuj sebe činnostmi žebráka, tak můžeš neustále provádět osamocené uctívání Pána Hariho.“

Tajné užívání

Šríla Gaurakišora, totálně znechucený s pozadím charakteru jednoho vysoce odříkavého a vzdělaného askety, který žil v Kuliyi v Navadvipu, jednoho dne odložil svou prostou

bederní roušku, oholil si vousy v módním stylu a oblékl se do nejelegantnějšího dhóti a šátku, které se dá za peníze koupit. Omotal si kolem ramen jemný čadar a vydal se do zahrady svananda-sukhada-kunja, místa, kde pobýval Bhaktivinoda Thákura. Když dorazil před Šrílu Bhaktivinoda, zeptal se Šríly Gaurakišory, proč má na sobě tak opulentní oděv. Šríla Gaurakišora mu odpověděl: 'Přijali jsme odříkavý oděv jako následovníci Pána Čaitanyi, takže tu není žádné omezení pro tajné si užívání ze spojení s manželkami jiných. Proto je odříkaný oděv vlastně v náš prospěch pro provozování nedovoleného sexu. Přijmu-li však oděv jako manžel smyslné ženy, mohu se nakonec osvobodit z rukou neupřímnosti.“ Tímto způsobem Šríla Gaurakišora chytře přijal roli pokrytce, aby kritizoval učednickou posloupnost takzvaně pokročilých religionistů, kteří jsou zbaveni veškerých morální zásad ve svém chování.

Přestupky vůči duchovnímu mistrovi

Byl jednou jeden oddaný jménem Parvat, který strávil nějaký čas v Mayapuru. Často přicházel ze Šrí Mayapuru navštěvovat Šrílu Gaurakišoru v Kuliyi. Jednou, když se sám sebral a přišel za Šrílou Gaurakišorou. Babaji Maharaja se ho zeptal na novinky ze Šrí Mayapura Dhamu. Parvat odpověděl: „Do Mayapuru se už nikdy nevrátím, protože Šríla Bhaktisiddhanta a jemu podobní jsou všichni obyvateli Vaikunthy. Jejich převažující postoj uctívání je v bohatství. My jsme přísní uctivatelé Pána Krišny v náladě Vrindávanu. Nepotřebujeme se s nimi sdružovat.“ Když to Šríla Gaurakišora slyšel, velmi ho to znepokojilo a řekl: „Když se papoušek pokusí přejít přes rozlehlý oceán, stane se terčem

posměchu. Pokud chceš skutečně žít, pak bez přestupků, s pokorou a snášenlivostí v ruce vždy ve dne v noci zpívej čisté jméno Krišny. Nejdříve se vzdej všech svých přestupků proti oddaným Pána. Jak je pro tebe možné porozumět poselství Vraja-dhamu, když žiješ v pekle? Šríla Bhaktisiddhanta Sarasvatí přebývá jak na Vaikuntě tak i ve Vrindávanu. Čarodějnice maya je zapřažena a veze se na tvých ramenou. Jak může někdo jako ty porozumět činnostem osoby, jako je Šríla Bhaktisiddhanta, a jeho zábavám sídlících ve Vrindavan Dhamu?“

Pak Parvat řekl: „Chtěl bych s tebou zůstat v Navadvipa Dhamu.“ Šríla Gaurakišora odpověděl: „Nemůžeš zůstat zde v Navadvipa Dhamu kvůli svým přestupkům u lotosových nohou Vaišnavů. Je nemožné pro kohokoliv kdo uráží oddané Pána zůstat v Navadvipa Dhamu. Urazili jste lotosové nohy Yoga Pithu (rodiště Pána Čaitanji) ve Sri Mayapura Dhamu. Je nevyhnutelné, že přijmeš nejnižší druh zrození. Já jsem také v Mayapuru a zároveň v Navadvipu. Kdokoli projeví jakoukoli formu nechuti vůči Šrí Mayapura Dhamu, nebude nikdy moci pobývat v Navadvipu. Šrí Mayapura Dhama je místo, kde přijal zrození syn Sačidévi. Má zcela transcendentální povahu. Je velmi úžasné, jak Šríla Bhaktisiddhanta a Šríla Bhaktivonoda Thákura nastavili příkladný standard bhajanu k Nejvyšší Osobnosti Božství v Mayapura Dhamu! Přesto ty jsi nezískal duchovní zrak, abys to viděl. Urazil jsi jednoho oddaného Pána, a přesto lstivě přicházíš k jinému oddanému modlit se o bezpříčinnou milost.“

Po této události, Parvat poklesl do společnosti prostopášných žen a bezbožných osob. V přestrojení za žebráka měl nedovolený sex s manželkami jiných lidí. To je jasný výsledek přestupků u lotosových nohou čistého oddaného.

Vize chtivého člověka

Jeden blízký společník Šríly Gaurakišory jménem pán Pari si přišel za Šrílou Gaurakišorou postěžovat si na jednoho velkého oddaného. Řekl: „Ten člověk, kterého přijímáš jako vznešeného oddaného a kterého oslovuješ ‚Prabhu', vykazuje příznaky připoutanosti ke smyslovému požitku. S největší pravděpodobností bude hluboce ponořen a zapleten do světského smyslového požitku". Když to Šríla Gaurakišora uslyšel, zůstal potichu s hlubokou vážností. Pán Pari, který seděl před ním, začal být velmi vyděšený při pohledu na jeho stav. Okamžitě vyhnali pana Pariho pryč z místa bhajanu Šríly Gaurakišory. Toho dne Šríla Gaurakišora ukázal svým praktickým příkladem pokyn Šríly Bhaktivinody Thákura, který říká: vaisnava caritra, sarvada pavitrta, yei ninde himsa kari, bhativinoda na sambhase tare thake sada mauna dhari. Poté, co ta osoba odešla, Šríla Gaurakišora stále ještě otřesený hněvem řekl: „Tato ateistická osoba je pod nadvládou vlastního smyslového požitku.

Proto osedlává své vlastní překážky na bedra vznešených oddaných. Oddaní Pána nikdy netouží získat cokoliv, co nesouvisí s Pánem Krišnou. Pokud je někdo i jen trochu připoután k hmotnému smyslovému požitku je nemožné, aby se v jeho srdci projevila čistá láska k Bohu. Když je člověk hluboce připoután ke všemu ve vztahu s Pánem Krišnou,

může čistě pochopit povahu lásky k Bohu. Pouze oddaný hluboce připoutaný ke Šrímatí Radharani a Pánu Krišnovi v čisté lásce bude přirozeně projevovat symptomy hluboké připoutanosti v příznivé službě Pánu a Jeho oddaným. Skuteční oddaní Pánu slouží pouze příznivým způsobem a nikdy nejsou příliš připoutáni k vlastnímu smyslovému požitku nebo k požitku svých příbuzných. Odříkavé osoby a vykořisťovatelé si myslí, že vznešení oddaní jsou více připoutáni než materialisté, když je vidí zaměstnané v příznivých činnostech ve službě Pánu. Někdo, kdo tvrdí, že je odříkavý, ale nemá žádnou připoutanost k zaměstnání věcí, které lze použít ve službě Krišovi, je prostě podvodník. Člověk by se měl vzdát styku s každým, kdo uráží oddané Pána, i kdyby to byl velmi blízký společník. Proto už nikdy nepohlédnu do tváře této ateistické osoby, která se dopustila tak velkého přestupku."

Připoutanost čistého oddaného

Jednou přišel ke Šrílovi Gaurakišorovi jeden hospodář a nabídl mu velmi drahý šátek. Šríla Babaji Maharaja přijal šátek a velmi opatrně si ho položil vedle sebe. Poté, co ho přijal, začal chválit osobu, která mu ho darovala. Pak přišel další oddaný hospodář a nabídl Šrílovi Gaurakišorovi nějaké peníze. Babaji Maharaja velmi opatrně rozevřel ruku a přijaté peníz položil je vedle sebe. Pak pečlivě zabalil peníze provázkem a čtyřikrát nebo pětkrát ho pevně zavázal. Po odložení peněz stranou, Šríla Gaurakišora pravidelně pokládal ruku po svůj bok, aby se přesvědčil, zda se tam peníze stále nachází. V té době tam byl jeden velmi bohatý

materialista z Kalkaty, který si toho všiml. Když to viděl, ztratil jakoukoli víru, kterou ve Šrílu Gaurakišoru měl.

Šríla Gaurakišora po nějaké době dal šátek a peníze nějakým dalším Vaišnavům pro jejich službu. Později, když tento materialista navštívil Šrílu Bhaktisiddhantu Sarasvatího Thákura v Kalkatě, řekl: „Šel jsem navštívit Šrílu Gaurakišoru, ale viděl jsem, že byl velmi připoutaný, když mu osoba dala šálu a nějaké peníze. Také velmi chválil osoby, které mu tyto věci darovaly. Jaká je jeho úroveň pokročilosti? Nemohu to pochopit.“ Když to Šríla Bhaktisiddhanta Sarasvatí uslyšel od takového materialistického člověka, řekl: „Oklamal jsi sám sebe. To, co jsi viděl je pouhá zábava. Ve skutečnosti oddaní nejsou nikdy připoutáni k ničemu, co nelze použít ve službě Pánu. Mohou projevovat velkou připoutanost k různým věcem, ale pouze pro službu Pánu. Jen si uvědom, jak se díváme na připoutanost k našim hmotným smyslovým požitkům. Někdo, kdo je velmi připoután k hromadění bohatství a je nesmírně pošetilý, si bude myslet, že Šríla Gaurakišora je připoután k bohatství. Šríla Gaurakišora projevuje svou přízeň osobám, kteří pomáhají oddaným vykonávat příznivou službu. Nicméně my chválíme ty osoby, které nám pravidelně poskytují fyzické potěšení. Ti, kdo jsou nesmírně chtiví, vždy vidí hmotný svět skrze svůj zvrácený pohled. Podobně si vykořisťovatelé a odříkající myslí, že připoutanost kterou projevují Pánovy oddaní pro věci, které potřebují pro jejich službu Nejvyššímu Pánu Krišnovi, je na stejné úrovni jako běžná světská připoutanost.“

Modlitba Šríly Bhaktisiddhanty Sarasvatího o zasvěcení

Šríla Gaurakišora a Šríla Bhaktisiddhanta Sarasvatí Thákura projevili jednu zábavu, která ukazuje, jak neochvějná oddaná služba Pánu Krišnovi je situovaná daleko nad světskou morálkou a učeností. Šríla Bhaktisiddhanta Sarasvatí byl velmi čisté povahy, přísný následovník Vaišnavských zásad a velmi vzdělaný ve všech závěrech písem. Byl poučen Šrílou Bhaktivinodou Thákurem, aby přijal zasvěcení od Šríly Gaurakišory. Šel za Šrílou Gaurakišorou a modlil se k němu. Šríla Gaurakišora vyslechl jeho modlitbu a řekl mu: „Nejprve se musím zeptat Šrí Čaitanyi Maháprabhua, zda k tobě mohu být milostivý nebo ne. Teprve potom ti budu moci dát své rozhodnutí.“

Následující den Šríla Bhaktisiddhanta Sarasvatí opět oslovil Šrílu Gaurakišoru. Šríla Gaurakišora mu odpověděl: „Zapomněl jsem se zeptat svého Pána.“ Ve velké úzkosti a rozrušení, Šríla Bhaktisiddhanta Sarasvatí řekl: „Pokud mi neudělíš svou milost, potom nebudu schopen dále žít.“ Třetího dne se Šríla Bhaktisiddhanta Sarasvatí obrátil na Šrílu Gaurakisoru, aby ho zasvětil. Šríla Gaurakišora odpověděl: „Zeptal jsem se Čaitanyi Maháprabhua, zda ti mohu udělit svou milost, ale On odpověděl: ‚Kvalita světské morálky a akademické učenosti je považováno za bezvýznamné ve světle čisté oddanosti. Když to Šríla Bhaktisiddhanta Sarasvatí uslyšel, odvážně odpověděl: „Ty jsi korunní klenot všech podvodníků, kteří uctívají Pána Krišnu, a teď se také pokoušíš oklamat i mě? Pokud neobdržím milost tvých

lotosových nohou, potom se jistě vzdám svého života. Šríla Ramanujacarya se obrátil osmnáctkrát na Gosthipurnu o zasvěcení a později obdržel jeho milost. Takže se budu k tobě i nadále obracet, dokud jednoho dne rozhodně neobdržím tvou bezpříčinnou milost. To je můj nejvážnější slib.“

Když to Šríla Gaurakišora uslyšel, byl velmi potěšen, že vidí odhodlání Šríly Bhaktisiddhanty Sarasvatího, a omyl ho prachem svých lotosových nohou. Toho dne na ostrově Godruma, v překrásné zahradě Svananda-Sukhada-kunja, Šríla Gaurakišora zasvětil Šrílu Bhaktisiddhantu Sarasvatího jako svého žáka.

Pýcha falešného odříkajícího

Jednoho dne ve Šrídham Mayapuru, ve svatém rodišti Šrí Čaitanyi Maháprabhua, pyšný žák Šríly Bhaktivinody Thákura jménem Gopal dasa Babaji začal napodobovat odříkání Šríly Gaurakišory. Gopal dasa, který se zdál být pohroužen v oddané službě, stále seděl na jednom místě a prováděl svůj bhajan. Zanedbával svou další službu, kterou bylo hlídání zahrady. Koně, krávy a kozy se zatoulaly do oblasti a ničily zahradu. Gopal dasa měl k tomu neustále velmi lhostejný postoj. Gopal chtěl nepřetržitě zpívat svaté jméno Krišny. Protože byl tak pohroužen v oddané službě, všechny tyto vnější činnosti mu připadaly méně důležité. Nebyl příliš připoutaný k plnění svých dočasných povinností. Jednou hrdě oslovil Šrílu Bhaktisiddhantu Sarasvatího a řekl mu, že Šríla Gaurakišora postrádá vlastnosti pravé odříkající osoby. Šríla Bhaktisiddhanta Sarasvatí tvrdě pokáral Gopala pro jeho konečný prospěch. Začal popisovat nadpozemskou

povahu Šríly Gaurakišory a způsob, jakým byl pohroužen do vědomí Krišny. Oslavoval velkodušné odříkání, které Šríla Gaurakišora projevoval. Po nějakém čase, Gopal dasa oslovil Šrílu Bhaktivinoda Thákura a stěžoval si, jak ho Šríla Bhaktisiddhanta Sarasvatí pokáral. Šríla Bhaktivinoda Thákura informoval Gopala dase: „Cokoli mu Šríla Bhaktisiddhanta Sarasvatí řekl, bylo pro jeho vlastní prospěch.“ Říká se, že v Mayapuru dokonce i muslimové věděli, že odříkání Šríly Gaurakišory bylo ryzí, zatímco Gopal dasa byl znám jako laciný imitátor. Osoba, která napodobuje pokročilé oddané Pána tím, že předvádí odříkání, se nemůže nikdy skutečně stát pravým odříkajícím nebo vykonávat osamocené uctívání Nejvyššího Pána v transcendentální extázi.

Prohnaná modlitba po bezpříčinné milosti

Jednou, podvodník jménem Syama v převleku za oddaného oslovil Šrílu Bhaktisiddhantu Sarasvatího v Mayapuru, jako by se zajímal o uctívání Pána. Tato osoba často přicházela mluvit se Šrílou Gaurakišorou, ale Šríla Gaurakišora mu nikdy nevěnoval nějakou zvláštní pozornost. Syama se doslechl, že Šríla Bhaktisiddhanta Sarasvatí byl velmi drahý Šrílovi Gaurakišorovi, a tak se na něj obrátil se speciální prosbou. Řekl: „Pokud by jsi jenom mohl, požádat Šrílu Gaurakišoru, aby byl ke mně milostivý, potom bych se mohl stát nejvíce požehnaným.“

Mnohokrát přišel a požádal o tuto prosbu Šrílu Bhaktisiddhantu Sarasvatího. Časem Šríla Bhaktisiddhanta Sarasvatí zašel za Šrílou Gaurakišorou a požádal ho, aby

Syamovi udělil zvláštní milost. Šríla Gaurakišora diskutoval pyšnou povahu Syamy se Šrílou Bhaktisiddhantou Sarasvatím a řekl mu, jen protože byl rozhodným oddaným Pána Krišny, tak není dobré žádat o požehnání pro takového darebáka, jako je Syama. Šríla Gaurakišora diskutoval o tom se Šrílou Bhaktisiddhantou Sarasvatim po dlouhou dobu.

Po nějaké době Šríla Gaurakišora vzal nějaký prach ze svých nohou a potřel jím hlavu Šríly Bhaktisiddhanty Sarasvatího. Požehnal mu se slovy: „Nijak se nelišíš jako reprezentant Nityanandy Prabhua, protože tvé měkké srdce taje, když pozoruješ utrpení živých bytostí. Ale tato osoba Syama, která za tebou přišla, je ve skutečnosti prohnaný pokrytec. Nepřeje si naplnit svůj skutečný vlastní zájem. Jednoduše za účelem, aby mě oklamal, předstírá, že mě žádá o mou milost.“

Za nějaký čas, Syama ukázal svou proradnou povahu. Jednou přišel ke Šrílovi Bhaktisiddhantovi Sarasvatímu a v ruce držel lidskou lebku. Zvedl ji a začal z ní pít vodu. Pak zvolal na Šrílu Bhaktisiddhantu Sarasvatího: „Jen se podívej, jsem více odříkavější než Šríla Gaurakišora. Dokáže pít vodu z lidské lebky jako já?“ Když to Šríla Bhaktisiddhanta Sarasvatí uslyšel, řekl: „Ty darebáku! Okamžitě odejdi! Proč mluvíš tak nenávistná slova o mém duchovním mistrovi? Jsi démon a ateista! Proto nemáš chuť v činnostech oddané služby. Určitě poklesneš do pekelných planetárních systémů.“ Po nějaké době, protože se Syama dopustil velkého přestupku vůči Šrílovi Gaurakišorovi a byl velmi povýšený, tak se stal obětí nedovoleného sexu. Svůj čas trávil péčí o prostitutky v Navadvipu tím, že žebral o kokosový olej na úpravu jejich vlasů.

Odhodlané uctívání svatého jména

V sousedství Šríly Gaurakišory v Kuliyi žil starý Vaišnava, který se začal plně věnovat uctívání Božstva místo v harinama-bhajanu. Šríla Gaurakišora to jednoho dne komentoval v přítomnosti Šríly Bhaktisiddhanty Sarasvatího. „Ten starý Vaišnava tráví své poslední dny uctíváním Božstva!“ Šríla Bhaktisiddhánta Sarasvatí pak řekl: „Cože? Snažíš se mě oklamat? Je nemožné pro toho Vaišnavu, který žije v Kuliyi, aby se jakýmkoliv způsobem odchýlil!“ Šríla Gaurakišora poté odpověděl: „Ó, pokud je to tak, pak nemám, co bych k tomu řekl.“ Šríla Gaurakišora poukazoval na to, že výlučné vzpomínání na Pánovo svaté jméno, které bylo dříve hlavním předmětem uctívání vznešeného Vaišnavy, může být minimalizováno, pokud byl kladen důraz na uctívání Božstev v jeho posledních dnech.

Čistá láska a světský chtíč

Jedna osoba, která byla dítětem učeného Gosvamiho, přišla do Kuliye v Navadvipu a začala dávat přednášky na desátý zpěv Šrímad-Bhágavatamu zvané Bhramara-gita. (Kapitola popisující rozhovor Šrímatí Rádhárání s Pánem Krišnou v podobě čmeláka). Po dvou nebo třech dnech přednášek se dostali zprávy ke Šrílovi Gaurakišorovi, že rozmluvy návštěvníka jsou tak úžasné, že ještě nikdo předtím takové popisy v rámci Navadvipu neslyšel. Šríla Gaurakišora tehdy odpověděl: „Neměli by jste se tam už nikdy vracet a naslouchat těmto přednáškám. Kdykoli prší, začnou nejdříve klíčit semena nežádoucího plevele. Dále ta semena, která

byla pečlivě zaseta, začnou klíčit, ale část z nich brzy po vyklíčení odumře. Ten jehož srdce je transcendentální vůči kvalitám hmotné přírody, osvobozen od materiálního chtíče a neustále zaměstnán v pevné oddané službě duchovnímu mistrovi a Vaišnavům je vhodným příjemcem. Láska k Bohu může ve skutečně vzklíčit v srdcích těch osob, které jsou osvobozeny od překážek v oddanosti. K tomu dochází díky společnému naslouchání a zpívání o zábavách Nejvyšší Osobnosti Božství. Když ti, kdo mají materialistické touhy, slyší o zábavách Šrí Šrí Rádhy a Krišny, semena hmotného chtíče rozkvetou. Zatímco naslouchají zábavám Šrí Šrí Rádhy a Krišny, v jejich srdcích klíčí a roste pouze chtíč. Protože napodobují zábavy Šrí Šrí Rádhy a Krišny, je jenom přirozené, že semena chtivých tužeb v jejich srdcích rostou a rozkvétají ještě více. Podmíněné duše si myslí, že zábavy Šrí Rádhy a Góvindy jsou hmotnou záležitostí jako u herce a herečky, protože jejich mysle jsou pokryty chtíčem.

Kdokoli si myslí, že má víru v zábavy Šrí Šrí Rádha-Krišna-lila a že ví, že jejich zábavy jsou duchovní, a ne hmotné, nemůže nikdy kontrolovat své chtivé připoutanosti kvůli vlivu iluzorní energie, máyi. Nestačí tvrdit, že člověk ví, že Jejich zábavy jsou duchovní, nebo že má víru v tyto zábavy.“ Poté, co to slyšeli, jeden člověk řekl Šrílovi Gaurakišorovi: „Na vlastní oči jsem viděl, že někteří z přítomných oddaných během rozprav o Bhramara-gitě začali plakat a hlasitě křičet v extázi: 'Ah, Rádhe! Ah, Krišno! S velkými emocemi diskutovali o různých zábavách Pána.“ Šríla Babaji Maharaja poté řekl: „To, co jsi viděl ve skutečnosti nejsou duchovní emoce. Je to vedlejší produkt kvůli omamným účinkům chtivých tužeb. To je důvod, proč je tento hmotný svět

odsouzen k zániku. Chceš říct, že jsi pochopil pouhým pohledem na jejich slzy, že jsou pohrouženi v lásce k Bohu! Jak je možné pro osobu, která nikdy nebyla pohlcena láskou k Bohu ji rozeznat, když vidí vše prostřednictvím iluzorní energie? Jdi a řekni těm osobám, které jsou tak ponořené v extázi, aby se vzdaly svých domovů a všech takových velkých shromažďování a jdou žít na břeh řeky Gangy. Tímto způsobem, odevzdáním se Nejvyššímu Pánu, se vážně vzdají veškeré své připoutanosti ke smyslovému požitku a uctívají Nejvyšší Osobnost Božství. Pokud to zvládnout dělat po jeden rok a více, tak je uvidíme jak začnou velmi dychtivě naslouchat výkladům Bhramara-gity.“

Pravé žebrání

Jeden statkář, známý jako pan Saha, jednou rozmarně poslal Šrílovi Gaurakišorovi rýži. Další lidé také přicházely a dávaly Šrílovi Gaurakišorovi rýži. Veškerá rýže, která se v té době v Navadvipu nacházela, byla uskladněna v penzionu jedné královny. Pan Saha posílal Šrílovi Gaurakišorovi rýži pravidelně každý den po dobu dvou měsíců. Jednou Šríla Gaurakišora poslal někoho, aby šel a řekl panu Sahovi, že už by mu neměl dál darovat rýži. Když pan Saha zjistil, že Šríla Babaji Maharaja už nechce více přijímat rýži, okamžitě tam přišel a zeptal se: „Jakého přestupku jsem se vůči tobě dopustil? Proč je tomu tak, že jsi přestal přijímat mé dary v podobě rýže?“ Šríla Babaji Maharaja odpověděl: „Můj guru mi dal pokyn: ‚Nikdy se nestaň pala-garu nebo dharmera-sanda‘. Jedna osoba, když slyšela Šrílu Babaji Maharaje mluvit tímto způsobem, nechápala smysl slova pala-garu a zeptala se na jeho význam. Šríla Babaji Maharaja vysvětlil:

„Ochočená kráva, kterou živí, koupe a ošetřuje hospodář, se nazývá pala-garu. Podobně oddaný, který přijímá potraviny k naplnění svého žaludku pouze od jedné osoby, je na stejné úrovni jako kráva, pala-garu, a stává se závislým na této osobě. Když se hospodář zadluží, tak může krávu prodat svému věřiteli, aby splatil svůj dluh.

Dharmera-sanda neboli zbožný býk označuje odříkajícího, který není závislý na jedné osobě pro udržení svého těla. Tak jako zbožný býk putuje volně z místa na místo. Býk se jednoduše pohybuje z jednoho místa na druhé a vyživuje své tělo. Někdy může být býk dokonce zbit pěstmi od někoho, ale přesto se nestane závislý a vázaný na jedno místo jako ochočená kráva, pala-garu. Často se stává, že člověk, který vychová zlomyslného býka, musí zaplatit pokutu kvůli jeho výtržnictví. Když je býk uvázaný jako ochočená kráva, pala-garu, začne toužit jíst mnoho pěkných věcí. V současné době vidíme mnoho osob, které si říkají madhukaris neboli náboženští žebráci. Mnoho takzvaně odříkajících babajis o sobě tvrdí, že jsou duchovní žebráci. Ale skutečný madhukari, transcendentální žebrák, je osvobozen od kvalit hmotné přírody. Ti, kdo jsou skuteční žebráky, jsou dokonale odevzdáni Nejvyššímu Pánu, Šrí Krišnovi, a jsou zbaveni jakéhokoli vnějšího vědomí svého hrubohmotného těla. Skuteční madhukari nejsou nikdy chtiví jako materialisté, kteří jsou neustále rozrušeni nutkáním jazyka a genitálií. Postupně ztrácejí veškeré touhy setrvávat v hmotném světě. Osoby, které žijí ve Vrindavanu nebo Navadvipu a mají sklony užívat si potravin obyčejných lidí, jsou ve skutečnosti jako ochočené krávy, pala-garus. Další, kteří cestují z jednoho domu do druhého ve svatém příbytku Navadvipu a

Vrindavanu s úmyslem kolektovat velmi pěkné potraviny, se nazývají dharmera-sanda. Šríla Bhaktinóvinda složil následující oddanou báseň, která popisuje skutečného Vaišnavského žebráka.

kabe gauravane surandhuni-tate,
ha radhe ha krsna bale
kandiya bedaba deha-sukha chadi
nana-tata-taru-tale
(kaby)svapaca-grhete magiya khaiba,
piba sarasvati-jala
puline puline gadagadi diba,
kari krsna-kolahala
(kabe)dhamavasi jane pranati kariya
magiba krpara lesa
vaisnava-carana renu gaya makhi
dhari avadhuta vesa
(kabe)gaura-brajavane bheda na heriba,
haiba varaja-vasi
(Takhana) dhamera svarupa sphuribe nayane,
haiba rachara dasi

„Kdy budu bloudit po březích posvátné Gangy a jen zpívat, Ó Šrímatí Rádhiko! Ó Krišno! Kdy nechám všechny fyzické potěšení stranou a budu se potulovat se slzami v očích mezi popínavými rostlinami a stromy přání Navadvipu, které je svatým sídlem Šrí Gauragadevy.

„Kdy budu žebrat v domech pojídačů psů o jídlo a pít posvátnou vodu z řeky Sarasvatí? Kdy budu hlasitě volat

Krišnovo jméno a přitom se válet ve svatých vesnicích Šrí Navadvipa Dhamu a Vrindavana Dham?“

„Kdy nabídnu své poklony věčným obyvatelům svatého příbytku a budu pokorně prosit o špetku jejich bezpříčinné milosti? Kdy na sebe přijmu oděv avadhuty a přitom na sebe rozetřu prach z lotosových nohou čistých Vaišnavů?“

„Kdy už déle nebudu vidět žádné rozdíly mezi Šrí Navadvipem a Šrí Vrindavanem a stanu se věčným obyvatelem Vraji? Kdy se svaté sídlo Pána zjeví před mýma očima, kdy se stanu služebníkem Šrímati Rádharání.“

Domácí povinnosti

Jeden novomanžel, který byl bohatým a slavným žákem Šríly Bhaktivinoda Thákura, přišel za Šrílou Bhaktisiddhántou Sarasvatím Thákurou, aby pochopil, jak správně následovat proces oddané služby v manželském životě. Šríla Bhaktisiddhánta Sarasvatí Thákura návštěvníkovi jasně vysvětlil, že osoby, které jsou v manželství čelí mnoha různým druhů překážek při vykonávání jejich oddané služby. Po vyslechnutí tohoto vysvětlení začal být ženatý host nešťastný. O nějaký čas později se ten samý džentlmen vydal do Kuliye v Navadvipu, kde pobýval Šríla Gaurakišora. Když Šríla Gaurakišora uslyšel, že hovoří o manželském životě, řekl: „Oh, velmi dobře. To je velmi dobré. Denně může vlastníma rukama vařit a obětovat to Pánu Višnuovi. Až připraví obětiny pro uspokojení Pána Višnua, pak je může přijmout jako maha-prasadam spolu se svou zbožnou manželkou. Místo vykořisťovatelské mentality musí neustále

svou ženu považovat za služebnici Pána Krišny a reprezentanta svého gurua. Pokud tak učiní, potom pro něj bude všechno velmi příznivé. Všechno v hmotném světě je určeno pro službu Pánu, ať už je to bohatství, šperky, manželka nebo něčí manžel. Vše zaměstnej ve službě Krišnovi. Neustále bys měl chápat, že tvá žena není tvým služebníkem, ale je služebníkem Pána Krišny. Tímto způsobem by měla být vždy respektována.“

Zpáteční lístek

Jednou osoba jménem Sri Yukta Vandyopadhyaya, který byl bakalářem a magistrem přijel z Kalkaty, aby viděl lotosové nohy Šríly Gaurakišory v Navadvipu. Když tam dorazil, jeden z jeho společníků ho představil Šrílovi Gaurakišorovi, který řekl: „Ó, velmi pěkné, jsem rád, že jsi sem přišel. Nyní bys tu měl zůstat a uctívat Nejvyššího Pána.“ Pan Vandyopadhyaya odpověděl: „Než jsem odjel z Kalkaty, pořídil jsem si zpáteční lístek.“ Když to Šríla Babaji Maharaja uslyšel, velmi se začal divit a řekl: „Chceš mi říct, že jsi si zařídil zpáteční lístek ještě předtím, než jsi sem přijel? Proč jsi sem potom za mnou přišel? Jednoduše sem přijít za mnou, abys mě viděl a pak se vrátit do Kalkaty je nanic. Myslel jsem, že kdokoli chce vykonávat oddanou službu, přichází do svatého sídla Navadvipu.“

Tímto příkladem Šríla Gaurakišora učil, že jít se podívat na svaté osoby pro uspokojení své zvědavosti, nebo s nějakým motivem, nebo za účelem shlédnutí dalších svatých míst, není způsob, jak se sdružovat s oddanými Pána. Osoba by měla cestovat na svatá poutní místa za účelem přijmout útočiště u

čistých oddaných Pána, kteří tam pobývají, a ne pro uspokojení nějakého hmotného motivu. Nikdo nemůže skutečně přijmout společnost pokročilých Vaišnavů, dokud se neodevzdá neochvějně čistému oddanému Pána. Skutečná Vaišnavská společnost znamená odevzdat vše lotosovým nohám čistého oddaného tím, že mu vzdáváme poklony, pokorně se dotazujeme, poskytujeme mu oddanou službu a vždy následujeme jeho příklad. Skutečný význam sangy (společnosti) je přistoupit z celého srdce. Pokud se někdo zabývá vyhlídkou na další smyslový požitek a koupí si zpáteční lístek dříve, předtím než se přiblíží k lotosovým nohám Vaišnavy, potom je sebeodevzdání nemožné. Vysvětlení týkající se skutečného oddaného uctívání Pána Hariho nemůže nikdy vstoupit takovému člověku do ucha.

Vnější čistota

Jednoho dne v Navadvipu, velmi známý profesionální recitátor Šrímad-Bhágavatamu, který byl kastou Gosvami, přišel navštívit Šrílu Gaurakišoru. Byl oblečen v jemném vlněném oděvu. Během jejich rozhovoru se probíralo téma čistoty v oddané službě. Když se na to Šríly Gaurakišory zeptali, řekl: „Pokud si osoba udržuje materialistické úmysly, jako je touha po ženách, bohatství nebo postavení, tak se i různá pravidla pro dosažení čistého vědomí stanou další formou nečistoty. Malá skvrna lepry postupně znečistí celé tělo. Pokud si někdo myslí, Já zůstanu čistý nošením vlněného oblečení během vyprazdňování nebo se půjdu vykoupat do Gangy, abych se stal čistým, a stále si udržuje materiální touhy v mysli a srdci, zůstane nečistý. Takový člověk je tak znečištěný, že i když mu vysvětlíte, jak je

znečištěný, nikdy nemůže nepochopit svůj nečistý stav. Ten, kdo nosí vlněné nebo hedvábné oblečení, přijímá pouze rýži usušenou na slunci, koupe se v řece Ganze nebo povrchně přijímá všechny procesy ve Vaišnavské tradici, aby se stal čistým, se nikdy nemůže stát čistým tak dlouho dokud myslí pouze na svou ženu, děti, peníze a sebeúctu. Kdokoli kdo nemají žádný vztah ke službě Vaišnavům, můžou praktikovat jakékoliv očistné zásady chtějí, ale Krišna nikdy nebude potěšen s jejich vnější čistotou.“

Místo narození Pána Čaitanyi

Jednou během svátečního období přišel do Navadvipu návštěvník a postavil si malý plechový domek pod stromem Nim na jihozápadní straně velkého chrámu v Navadvipu. Nainstaloval Božstvo v podobě Pána Čaitanyi jako malého chlapce Nimaie v plechového domku. Když svátek dorazil, začal všem kázat, že jeho Božstvo je skutečným místem, kde se Pán Čaitanya zjevil. Požádal všechny přítomné, aby štědře přispěli na odhalení ztraceného poutního místa. Poutníci, kteří ho navštívili, štědře přispívali velkou sumu peněz majiteli takzvaného místa narození. Tímto způsobem tento šarlatán provozoval byznys.

V té oblasti žil oddaný jménem Šríla Vamsi dasa Babaji, který byl známý jako seberealizovaný Vaišnava a nejvyšší paramahamsa. Obchodně smýšlející muž věděl, jak slavný je Šríla Vamsi dasa Babaji, a tak ho přivedl do svého plechového domu. Snažil se také přesvědčit Šrílu Gaurakišoru, že měl sny, ve kterých mu bylo vyjeveno, že jeho chatrč je původním místem, kde se zjevil Pán Čaitanya.

Návštěvník tvrdil, že se mu Čaitanya Mahaprabhu zjevil ve snu a odhalil toto místo jako původní místo svého transcendentálního zjevení v tomto hmotném světě. Skutečné místo, dnes známé jako Mayapura, bylo přijato Šrílou Gaurakišorou a Šrílou Bhaktivinodou Thákurem jako místo narození Pána Čaitanyi a je podloženo historickými důkazy. Například názvy míst v této oblasti, jako jsou Banikpada, Sankharipada a Malancapada, jsou dodnes stále přítomny.

Šríla Gaurakišora řekl: „Musíme přijmout důkazy těch velkých osobností, které objevily místo narození Pána Čaitanyi Maháprabhua, když byly pohrouženi v hlubokém oddaném rozjímání. Sny šarlatána nikdy nemohou odhalit ztracené poutní místo nebo místo zjevení Pána. Ty velké duše, které objeví svatá poutní místa, nikdy nevybírají peníze pod záminkou odhalení ztracených svatých míst. Pouze dokonalí následovníci Pána Čaitanyi jsou skutečně způsobilí odhalit Pánovo svaté místo zrození. Šrí Advaita Prabhu, který není nikdo jiný než Pán Šiva, způsobil, že se Pán Čaitanya zjevil v tomto světě. Podobně Šríla Bhaktivinoda Thákura a Šríla Jagannatha dasa Babaji objevili to svaté místo, kde se zjevil Šríman Mahaprabhu.“

Následujícího dne, poté co Šríla Gaurakišora toto řekl, se Šríla Vamsi dasa Babaji Maharaja s malou lopatkou v ruce vydal na místo onoho šarlatána, který kázal, že reprezentant tohoto „původního“ místa zrození Pána Čaitanyi, a začal sekat plot před jeho plechovou chatrčí. Ukázal lidem, jak tento pokrytec napodobuje vznešeného oddaného Pána.

Hostina Paramahamsů

Den před zmizením Šríly Sanatana Gosvamiho si Šríla Babaji Maharaja zavolal jednoho oddaného a řekl: „Zítra je den zmizení Šríly Sanatana Gosvamiho. Proto budeme mít velkolepou slavnost. Kasta Gosvamis tady v Navadvipu nikdy neměla festival.“ Oddaný se pak zeptal: „Jak budeme schopni zajistit všechny potřebné předměty pro hostinu?“ Šríla Babaji Maharaja odpověděl: „Nikomu to neříkej. Zítra se budeme celý den postit a zpívat Hare Krišna. Jsme bezvýznamní žebráci. To bude nejvelkolepější ze všech festivalů.“

Jak poznám vaišnavu?

Jednou se někdo obrátil na Šrílu Gaurakišoru a zeptal se: „Vidíme mnoho vyprávění ve Šrímad Bhágavatamu a dalších písmech, která popisují realizované oddané nejvyššího stavu. Ale tato vyprávění jsou často v rozporu s osobami, které vidíme dnes a které jsou nazýváni Vaišnavy. Někdy vidíme, že takzvaní velcí oddaní dneška vypadají, že mají jenom opačné příznaky než oddaní popisovaní v písmech. Proto, milostivě nás poučte, tak abychom dokázali rozpoznat pravé oddané Pána.“ Šríla Gaurakišora odpověděl: „Když se sladká vůle čistého oddaného spojí s osobní inspirací od Pána Krišny, taková soucitná duše, bez ohledu na zrození, čas a místo, osvobozuje pokleslé duše a ty, kteří jsou proti Pánu. Odhalením svého osobního bohatství čisté lásky k Bohu, velký oddaný mahabhagavat přitahuje živé bytosti, aby mohly začít jejich hledání čisté oddanosti Pánu Krišnovi.

Když k tomu dojde, Pán Krišna úzkostlivě přemýšlí: „Je tam tolik pokleslých duší, které se z celého srdce odevzdávají Mému čistému oddanému, který je Mi drahý jako Můj vlastní život. Nyní jim začínám být tolik zavázán. Bude pro Mne velmi obtížné vyrovnat svůj dluh vůči nim. Protože jsem na nich závislý, stanu se jednoduše polapen tužbou těch oddaných, kteří se odevzdali Mým nejdražším služebníkům, těch blízkých služebníků, kteří přebývají vedle Mého srdce.“

Z tohoto důvodu Krišna všeobecně zakrývá oči obyčejných lidí, takže si nemohou uvědomit kvality Jeho čistého oddaného. Krišna tímto způsobem zkouší ostatní živé bytosti, aby viděl, jak moc jsou k Němu připoutané. Tyto příznaky, které charakterizují Krišnovu hmotnou energii, jsou zvrácenou kopií vlastností, které projevují čistí oddaní Pána. Proto jen díky nezávislému přání čistých oddaných Pána, kteří jsou tak soucitní, můžou být jejich pravé symptomy a duchovní podoba realizovány, dokonce prostřednictvím písma. „Někdy je vidět, že čistý oddaný nabídne podmíněné duši důležité postavení. Tímto způsobem je taková osoba pečlivě držena stranou od nich. Jindy čistí oddaní Pána mohou být znepokojeni tím, že přitahují příliš mnoho následovníků, a tak udržují své přirozené vlastnosti skryté. Někdy vznešení oddaní navenek přijímají žáky, kterými zůstávají vždy obklopeni, radí jim při každé činnosti a podle všeho od nich přijímají službu. Avšak svou duchovní identitu před nimi skrývají.“

Šríla Gaurakišora pokračoval: „Na vlastní oči jsem viděl oddaného ve Vrindavanu, který prováděl bhajan na osamělém místě. Žil ve vesnici severně od Šrí Radha-kundu. Když k

němu přicházeli lidé sužovaní úzkostí, modlil se k Pánu Krišnovi za odstranění jejich mentálních a fyzických potíží. Protože plnil jejich touhy, začal být slavný a známý jako velký oddaný. To vneslo do jeho života velký rozruch. Byl osvobozen od touhy po bohatství, ženách a prestiže, vždy soucitný ke všem živým bytostem a měl příkladný charakter. Postupně, spolu se slávou čistého oddaného začal být velmi otrávený. O nějaký čas později tato velká duše nechala jednoho ze svých velmi bohatých následovníků v Kalkatě zaměstnat mladou, krásnou ženu metaře s měsíčním platem, aby seděla před jeho osamělým místem bhajanu. Následkem toho, lidé přicházeli a mysleli si, že ta vznešená duše má nedovolený sex s tou mladou dívkou a z chamtivosti vybírá peníze. Jiní by přicházeli, ale protože jejich hmotné touhy zůstaly nenaplněny, přestali se s ním setkávat. Ve skutečnosti to byl velký Vaišnavský oddaný Nejvyšší Osobnosti Božství. Když čistí oddaní Pána soucitně projevují svou milost, ti kdo mají víru jsou přitahováni a odevzdávají se jim. Nakonec si odevzdaná duše uvědomí duchovní totožnost guru-dévy. Mimořádně šťastné osoby nejsou ochuzeny o milost Pána a Jeho oddaných. Skuteční Vaišnavové často podvádějí osoby různými způsoby, aby zakryli svou duchovní identitu. Pokud chcete poznat duchovní identitu mahabhagavata oddaného, pak se s nejhlubší upřímností a vroucí touhou modlete k lotosovým nohám Pána Nityanandy a Pána Caitanyi. Díky bezpříčinné milosti Pána Gaurangy a Nitai Prabhua se vaše srdce osvobodí od pýchy a naplní se pokorou. Šrí Šrí Goura Nitai pak odhalí duchovní identitu čistých vaišnavů v takovém čistém srdci . Čistý Vaišnava činí Šrí Šrí Gaura Nitai známé všem a Šrí Šrí Gaura Nitai představuje

seberealizovaného Vaišnavu. Proto v Čaitanya-Caritamrtě, autor Šríla Krišnadasa Kaviraja uvádí,

ei dui bhai hrdayera ksali andhakara
dui bhajavat sange karana saksat kara

„Tito dva bratři, Šríman Mahaprabhu a Šríman Nityananda Prabhu, odstraňují temnotu srdce a představují přímou duchovní identitu velkých vznešených duší.“

<u>Napodobování čistého oddaného</u>

Jeden slavný student, brahmacari, který se narodil v brahmánské rodině, přišel za Šrílou Gaurakišorou a předstíral zájem o bhajan. Krátce nato mnoho lidí přišlo, vzdát úctu tomuto studentovi v celibátu. Ten brahmačarí, se po nějakém čase rozhodl, že také začne žít stejným způsobem jako Šríla Gaurakišora. Tajně shromáždil peníze, které použil na stavbu malé travnaté chýše pro svůj bhajan jako Šríla Gaurakišora na břehu řeky Gangy. Brahmacari si myslel, že se obrátí na Šrílu Gaurakišoru a získá jeho svolení začít svůj osamělý bhajan. Když přistoupil ke Šrílovi Gaurakišorovi, který byl v přímém kontaktu s Nadduší, Šríla Gaurakišora vstal a řekl: „Pokud chceš provádět bhajan, pak je to velmi dobré. Ale pokud vstoupíš do domu máyi, pak budeš polapen ještě více překážkami než nyní. Měl by ses vzdát svého nápadu žít v té chýši a jen žít pod nedalekými stromy v okolí.“

Jeden pyšný oddaný, který se považoval za následovníka Šríly Gaurakišory, se zeptal: „Nejprve jsi nám řekl, abychom se zavřeli v malých chatrčí a prováděli naše uctívání

Nejvyššího Pána. Ale nyní dáváš pokyn, abychom opustili své chýše a žili pod stromy, aby jsme vykonávali správné uctívání. Co to má znamenat?“ Šríla Gaurakišora pak projevil svou zábavu hněvu a řekl: „Dal jsem správné pokyny. Tělo je jako chýše a oči jsou jako okenice. Člověk, který zavírá dřevěné okenice své chýše, aby napodoboval činnosti vznešených oddaných tím, že jednoduše kopíruje to, co vidí, že dělají, ve skutečnosti okenice nezavírá. Jedinou alternativou pro takového člověka je vzít útočiště pod stromem. Pokud budeš následovat pokyny oddaných a Pána, potom budeš moci získat to, co je pro tebe skutečně přínosné. Takto, pokud je člověk věrný službě oddaným a Pánu, bude schopen tyto pokyny plnit. Ale když někdo napodobuje charakter velkých oddaných Pána, bude rychle prohlédnut a poklesne.“

Později, když brahmacari odešel, Šríla Babaji Maharaja řekl: „Jen se podívejte, jak se zkazila inteligence obyčejných lidí. Jednoduše chtějí laciné uctívání od lidí obecně tím, že žijí v odlehlé chatrči na kraji cesty. Ale po krátké době začnou být přitahováni hromaděním bohatství a musí odejít. Osoby, které nejednají správně ani v nižších stupních oddanosti, chtějí obdržet vyšší stupně realizace jak je příkladem u čistých oddaných, paramahamsů!“ Nedlouho poté se brahmacari chtěl vrátit do svého předchozího domova.

Později přišel jeden člověk za Šrílou Gaurakišorou a zeptal se ho na to kde se brahmačari nachází: „Proč se ten brahmačari nechal ovlivnit mayou? Jak je to možné poté, co obdržel společnost oddaných Pána? Když je někdo ve styku s oddanými Pána, jak může selhat v obdržení prospěšných

výsledků z jejich společnosti?“ Šríla Gaurakišora odpověděl: „Nestačí jenom předvádět, jakoby se člověk sdružoval s oddanými Pána. Pokud někdo opustí společnost pokročilých oddaných předtím, než dosáhne kýženého výsledku, zůstane ochuzen o konečný výsledek. Možná ten brahmačari nebude jíst maso nebo ryby a možná bude následovat nějaká vnější pravidla morálního chování, ale nikdy nebude moci vstoupit do říše čisté oddanosti, hari-bhajanu.

Další touhy

Den před Ratha-yatrou, festivalem vozů, si Šríla Gaurakišora zavolal některé obyvatele z okolí a zeptal se jich: „Zúčastníte se všichni zítřejší Ratha-yatry, festivalu vozů? V Podamatale v Navadvipu se bude konat velkolepý festival s velkým vozem. Další festival vozů se bude konat v sídle slavného statkáře v Purvashali. Pokud tam půjdete, budete moci jíst různé sladkosti jako jsou rasaguly a rýžové vločky se sladkým jogurtem.“

Tímto způsobem Šríla Gaurakišora řekl různým lidem na pěti nebo šesti místech o svátku Rathayatra, který se bude konat následující den. Lidé si začali myslet, že je Šríla Gaurakišora pozval, aby se účastnili festivalu Rathayatra.

Různá literatura jako Šrí Caitanya-caritamrta, Šrí Caitanya-bhagavata a Šrímad Bhagavatam byla čtena různými obyvateli v přítomnosti Šríly Babajiho Maharaje. Šríla Babaji Maharaja komentoval konečné závěry těchto literatur. Šríla Gaurakišora rád znovu a znovu naslouchal zábavám Prahlada

Maharaje. Často říkal, že Pán Čaitanya Maháprabhu měl také zálibu naslouchat zábavám Prahlada Maharaje.

Někdy Šríla Gaurakišora naslouchal z Prema-bhakti-candriky a Prarthany Narottama dáse Thákura a vysvětloval jejich hlubokou oddanou siddhantu. Lidé přicházeli a četli tyto různé knihy, ale byl to Šríla Gaurakišora, kdo ve skutečně vysvětloval jejich význam.

Druhý den se všichni sešli na slavnosti Rathayatra. Protože všichni odešli na slavnost, nebyl tu nikdo kdo mohl číst z nějaké literatury. Toho dne vyšel Šríla Gaurakišora ven a posadil se před svou malou chýši s sladkým úsměvem na tváři. Poznamenal: „Dnes jsem našel nový život. Všichni odešli. Ti, kdo dělají přestupky vůči svatému jménu, opustí společnost oddaných a oslavování Pánových jmen a vlastností, aby se šli podívat na festival Rathayatra. Tam uvidí mnoho krásných mladých žen a budou mít možnost sdružovat se s obyčejnými lidmi. Lidé prostě odehrávají drama ve společnosti čistých oddaných, ale protože nejsou loajální, odplují pryč s proudem svých hmotných tužeb.“ Zcela sám, začal Šríla Gaurakišora hlasitě zpívat o slávě svatého jména Pána. Po zhlédnutí festivalu Rathayatra se obyvatelé postupně vrátili. Přišli před Šrílu Babajiho Maharaje, který seděl v nejvážnější náladě a s nikým nemluvil.

Podvod oddaných

Když Šríla Bhaktivinoda Thákura předváděl své zábavy nemocného ve svém domě v Kalkatě v Bhakti-bhavanu,

přišel navštívit Šrílu Gaurakišoru do Navadvipu materialistický Gosvami kvůli nějakého podvodného záměru. Aby toho gentlemana odradil, Šríla Gaurakišora řekl: „Měl bys jet do Kalkaty, posadit Šrílu Bhaktivinodu na svou hlavu a přivést ho zpátky do svatého sídla Navadvipu. Laskavě tam jdi a zachraň ho z Kalkaty.“ Kastovní Gosvami, který byl materialistické povahy, nevnímal výměnu, kterou tyto dvě seberealizované osobnosti a důvěrní společníci Pána Caitanyi prováděli.

tomara hrdaye sada, govinda-visrama
yathaya vaisnava gana, sei stana vrndavana
sei sthana ananda asesa

Nejvyšší Pán Govinda sídlí v srdcích svých vznešených oddaných. Kdekoli kde přebývají velcí Vaišnavové, je stejné jako svaté sídlo Vrindavana. Sídlo vznešených oddaných je příbytkem nepřeberné radosti.

Zjevením se v tomto světě, Vaišnava automaticky přináší parafenálie božského příbytku Goloka a čtyřiadvacet hodin se zaměstnává ve službě Božskému páru. Modlitba napsaná Šrílou Bhaktivinodem obsahuje verše „grhete goloka bhaya“ a zobrazuje jeho osobní bhajan s důvěrnými společníky Pána Caitanyi Maháprabhua. Ti, kdo se osvobodili od klamu tělesného vidění, mohou přímo realizovat tento duchovní příklad. Světský Gosvami se odešel sejít se Šrílou Bhaktivinodou v Kalkatě a sdělil mu, o co ho Šríla Gaurakišora požádal. Když to Šríla Bhaktivinoda uslyšel, jednoduše naznačil, že uděluje své naprosté požehnání pro oddaný bhajan Šríly Gaurakišory. Později Šríla

Bhaktisiddhanta Prabhupáda podrobně vysvětlil Gosvamimu, který nebyl schopen tuto výměnu názorů vysvětlit, následovně: „Když si velcí oddaní všimnou naší pokřivené inteligence, oklamou nás zmíněnou logikou jak je ve verši,

ye yatha mam prapandyante tams tathaiva bhajamyaham

Podle toho jak se mi oddaní odevzdávají, odpovídajícím způsobem je odměňuji.

Velcí oddaní rozpoznají mentalitu těch, kteří se k nim obracejí. Vědí, že takový lidé se nezajímají o jejich skutečné duchovní zájmy. Proto oddaný mahabhagavata často hovoří se sobeckými osobami tak, aby příznivě zapůsobil na jejich světský vkus. Tímto způsobem čistý oddaný pokračuje ve svém vnitřním osamoceném zaměstnání ve službě Pánu bez překážek. Když by se materialisté obrátili na Šrílu Gaurakišoru a projevili své různé plodonosné zájmy, byli by zbaveni svých skutečných zájmů, když by slyšeli, co uspokojuje jejich světské snažení. Některé osoby obdrželi příležitost více se zapojit do hmotných záležitostí, když slyšely obyčejné příběhy týkající se rýže, pšenice, hořčičného oleje, betelových ořechů, brambor a kuchyňské zeleniny. Společnost oddaných nelze obdržet, pokud praktikujícího provází vykořisťovatelská mentalita založená na neupřímnosti. Čistý oddaný výhradně vyjevuje božskou a věčnou pravdu v přítomnosti těch, kdo jsou oddaně inspirováni a odevzdáni.

Požehnání Šríly Gaurakišory

Jednou se Šrípad Bhakti Pradipa Tirtha Maharaja na pokyn Šríly Bhaktisiddhanty Sarasvatího Thákura vydal navštívit Šrílu Bhaktivinodu v Godrumadvipu. Na základě svolení Šríly Bhaktivinoda, Šrípada Tirtha Maharaja pravidelně oslovoval Šrílu Gaurakišoru na opačné straně Gangy. Během této doby žil Šrípada Tirtha Maharaja v rodinném životě a nebyl zasvěcen Šrílou Bhaktivindou. Jednoho dne Šrípad Tirtha Maharaja přinesl Šrílovi Gaurakišorovi meloun, když ho šel navštívit. Obecně Šríla Gaurakišora nikdy nepřijímal žádnou oběť od nikoho, ale protože věděl, že Šrípad Tirtha Maharaja přichází od Šríly Bhaktivinoda, milostivě ji přijal. Šríla Gaurakišora pak požádal Šrípadu Tirthu Maharaje, aby zazpíval oddanou píseň z literatury Prarthana od Šríly Narottama dáse Thákura. Poté, co hospodář zazpíval,

gauranga balite ha be pulaka sarira
hari hari balite nayane ba be nira

Šríla Gaurakišora ho poučil: „Zůstaň věrný oddaným a duchovnímu mistrovi. Buď pokornější než stéblo trávy a snášenlivý jako strom, jednoduše zpívej svatá jména Pána. Nezaměstnávej svou mysl, tělo a slova ve společnosti neoddaných.“ Hospodář odpověděl: „Nepřijal jsem útočiště u duchovního mistra.“ Šríla Gaurakisora odpověděl: „Ale vždyť jsi se setkal se Šrílou Bhaktivindou v Mayapuru. Šrí Mayapur je místo, kde člověk odevzdá svou duši Pánu. Přestože ses nabídl u jeho lotosových nohou, nepřijal jsi útočiště u Šrí Gurudévy? Šríla Bhaktivinoda tam na tebe čeká. Prostě tam jdi a přijmi jeho bezpříčinnou milost.“

Potom co to návštěvník uslyšel, oholil si hlavu v Kuliyi. Pak Šríla Gaurakišora tomuto velkému oddanému řekl: „V budoucnu přijmeš odříkavý stav života a budeš cestovat od provincie k provincii, od vesnice k vesnici a kázat slávu svatých jmen Pána.“ Oddaný nabídl své poklony a dotkl se nohou Šríly Gaurakišory. Obvykle Šríla Gaurakišora nikomu nedovolil, aby se dotkl jeho nohou. Když se k němu někdo přiblížil, aby se dotkl jeho nohou, řekl: „Dotkneš-li se mých nohou, celá tvá rodina bude zničena.“ Nicméně proti tomuto návštěvníkovi nic nenamítal. Oddaný v rodinném životě se toho dne vrátil do Godruma-dvipu a obdržel Kamabija a Kamagayatri mantry od Šríly Bhaktivinoda. Později tento hospodář vyplnil předpověď Šríly Gaurakišory, když přijal stav odříkání od Šríly Bhaktisiddhanty Sarasvatího Thákura a byl pojmenován Bhakti Pradipa Tirtha Maharaja. Později se proslavil v Indii pro jeho rozsáhlé šíření božského poselství Šríly Bhaktivinoda a Šríman Maháprabhua.

Odchod Šríly Gaurakišory

V bengálském roce 1322, 1914, 30. dne v měsíci Kartika, na konci noci, Šríla Gaurakišora opustil tento svět a vstoupil do svých věčných láskyplných zábav s Nejvyšším Pánem. Šríla Bhaktisiddhánta Sarasvatí Thákura šel do Kuliye z Mayapuru, když se dozvěděl o odchodu Šríly Babaji Maharaje. V té době se různé osoby z různých chrámů v okolí začaly mezi sebou zuřivě dohadovat, kam by mělo být duchovní tělo Šríly Gaurakišory uloženo. Věděli, že pokud bude samádhi Šríly Gaurakišory bylo umístěno v jejich lokalitě, v budoucnu by mohli získat velké množství peněz od poutníků, kteří by se přišli podívat na jeho božskou hrobku.

Ale Šríla Bhaktisiddhánta Sarasvatí Thákura zabránil takzvaným odříkaným babajis, aby to učinili. Na místo dorazil policejní inspektor z Navadvipu. V té době byl policejním inspektorem komisař Šrí Yupta Yathendranatha Singh. Místní majitelé chrámů v té oblasti poté, co se mezi sebou poradili, co udělat, přišli a prohlásili: „Šríla Bhaktisiddhanta ve skutečnosti není sannyasi. Proto tělo Šríly Gaurakišory, který se zřekl domácího života, nemůže být vzato Šrílou Bhaktisiddhantou. Nemá na to kvalifikaci."

Na to Šríla Bhaktisiddhánta Sarasvatí Thákura hlasem hlubokým jako hrom řekl: „Jsem jediný žák Óm Paramahamsy Šríly Gaurakišory. I když jsem nepřijal sannyas, celý život jsem byl přísný brahmacari v celibátu. Díky milosti Šríly Gaurakišory jsem se nikdy nechoval jako odříkavá opice, která se tajně věnuje smyslovému požitku různými ohavnými činnostmi. Položením si posvátných bot Šríly Babaji Maharaje na svou hlavu, mohu hrdě říci toto: Je mezi vámi někdo, kdo má skutečně čistou povahu a zřekl se z domácích pout? Pokud ano, tak ta osoba může umístit Šrílu Gaurakišoru do jeho samádhi hrobky. Nemám proti tomu žádné námitky. Pokud zde někdo neměl nedovolený sexuální styk během jednoho roku, šesti měsíců, tří měsíců, jednoho měsíce nebo alespoň během posledních tří dnů, pak se může dotknout božské podoby Šríly Gaurakišory. V opačném případě bude zcela zničen." Když to policejní vrchní inspektor Yathendranatha Babu uslyšel, se zeptal: „Můžeš to dokázat?" Šríla Bhaktisiddhánta Sarasvatí Thákura odpověděl: „Uvěřím všemu, cokoliv řeknou." Postupně se jeden po druhém takzvaní babaji otočili a opustili přítomnost

Šríly Bhaktisiddhanty Sarasvatího Thákura. Vrchní inspektor byl ohromen tím čeho byl svědkem.

Potom se jenom jeden člověk ozval a řekl: „Když Šríla Babaji Maharaja žil, požádal, aby jeho tělo bylo taženo skrz svatý prach Navadvipu. Proto bychom se měli následovat jeho pokyny." Šríla Bhaktisiddhanta odpověděl: „Dokonce i Pán Krišnačandra si myslí, že je vysoce exkluzivní nést mého duchovního mistra na svých ramenou. To, co pokorně řekl, má zničit pýchu a aroganci lidí, kteří se staví proti Nejvyššímu Pánu. I když jsme hlupáci, přestupkáři a nezkušení lidé, přesto nezačneme být nepřátelští vůči smyslu Jeho pokynů. Šrí Gaurasundara objal božskou podobu Šríly Haridas Thákura po jeho odchodu a extaticky s ním tančil. Jen se podívejte, jaká sláva zdobí jeho osobnost! Následujíce ve stopách Šríman Maháprabhua, položíme a poneseme božskou podobu Šríly Babaji Maharaje na svých hlavách."

V bengálském roce 1322, 1914 n. l., na Utthana Ékádaší Šríla Bhaktisiddhanta provedl očistné obřady pro uložení Šríly Babaji Maharaje do jeho božské hrobky podle Sat Sanskara Kriya Dipiky. Když byla instalována samádhi hrobka, pán A. Poddara z okresu Yasohara, který žil ve vesnici Lohagada, prohlásil, že místo hrobky nespadá pod pravomoc Šríly Bhaktisiddhanty. Časem začalo být posvátné místo, kde byla instalována hrobka Šríly Babaji Maharaje, zamořeno hříšnými a ohavnými aktivitami. Správci dokonce začali být přestupkáři a arogantní vůči následovníkům Šríly Gaurakišory. V reakci na to Matka Ganga pomalu změnila svůj proud a kvůli jejich přestupkům se přiblížila k hrobce Šríly Gaurakišory. Bylo to 5-tého dne bhadra 1339, kdy Šrí

Ganga déví chtěla přivést hrob Šríly Babaji Maharaje do objetí svého proudu. Avšak díky přání Pána, Šríla Bhaktisiddhanta, nejvíce intimní společník Šríly Gaurakišory, nechal samádhi hrobku přenést z Kuliye do Mayapuru na opačnou stranu Gangy. Tam, ve Šrí Mayapuru, kde dnes stojí Caitanya Math, osobně Šríla Bhaktisiddhanta znovu instaloval samádhi hrobku na břehu Šrí Rádha Kundu.

Sri Gaurakisora Namaskara Dasakam

(1)
guror guro me paramo gurus tvam
varenya! gauranga-ganagraganye
prasida bhrtye dayitasrite te
namo namo gaura-kisora tubhyam

Ó božský mistře mého božského mistra, můj nejctihodnější učiteli, jsi svrchovaně uctíván ve skupině nejpřednějších společníků Šrí Gaurangy. Kéž jsi milostivý k tomuto služebníkovi, který se odevzdal tvému milujícímu služebníkovi (Dayita Dásovi). Ó Gaura Kišora, znovu a znovu ti skládám poklony.

(2)
sarasvati-nama-jagat-prasiddham
prabhum jagatyam patitaika-bandhum
tvam eva deva! prakati-cakara
namo namo gaura-kisora tubhyam

Ó uctívaný, ty sám jsi vyjevil mého Pána a Mistra, který je slavný po celém vesmíru jako Šrí Bhaktisiddhanta Sarasvatí a který je jediným přítelem pokleslých duší tohoto světa. Ó Gaura Kišora, znovu a znovu ti skládám poklony.

(3)
kvacid-vrajaranya-vivikta-vasi
hrdi vraja-dvandva-raho-vilasi
bahir viragi tv avadhuta-vesi
namo namo gaura-kisora tubhyam

Když jsi žil o samotě ve Vraja Dhamu a tvé srdce bylo pohlceno v nejtajnějších zábavách Božského mladého páru Vraji, zatímco navenek jsi dodržoval přísné odříkání; a někdy se jevil, že jsi transcendentální všem uznávaným přísnostem. Ó Gaura Kišora, znovu a znovu ti skládám poklony.

(4)
kvacit punar gaura-vanantacari
surapaga-tira-rajo-vihari
pavitra-kaupina-karanka-dhari
namo namo gaura-kisora tubhyam

Někdy se potuluješ po okraji Gauravana (hranice Šrí Navadipa Dhamu), bloudíš po pláži u břehů Gangy. Ó Gaura Kišora, který si oblékáš svatou bederní roušku a neseš džbán s vodou na žebrání, znovu a znovu ti skládám poklony.

(5)
sada harer nama muda ratantam
grhe grhe madhukarim atantam
namanti deva api yam mahantam
namo namo gaura-kisora tubhyam

Někdy zpíváš svaté jméno Šrí Hariho s velkou extází a přijímáš almužny od domu k domu jako včela sbírající med z květu na květ, jsi velká duše, které se klaní i polobozi. Ó Gaura Kišora, znovu a znovu ti skládám poklony.

(6)
kvacid-rudantan ca hasan natantam
nijesta-deva-pranayabhibhutam
namanti gayantam alam jana tvam
namo namo gaura-kisora tubhyam

Přemožený láskou ke svému uctívanému Pánu, někdy tančíš, někdy pláčeš, někdy se směješ a opět hlasitě zpíváš. Lidé ti hojně vzdávají svou úctu, Ó Gaura Kišora, znovu a znovu ti skládám poklony.

(7)
mahayaso-bhaktivinoda-bandho!
mahaprabhu-prema-sudhaika-sindho!
aho jagannatha-dayaspadendo!
namo namo gaura-kisora tubhyam

Ó příteli slavného Thakura Bhaktivinoda, Ó nedostižný oceáne nektaru láskyplné oddanosti k Maháprabhuovi Šrí Čaitanyadévovi, Ó měsíci, který jsi obdržel milost Vaišnavy Sarvabhaumy Šrí Jagannátha, Ó Gaura Kišora, znovu a znovu ti skládám poklony.

(8)
samapya radha-vratam uttamam tvam
avapya damodara-jagaraham

gato 'si radhadara-sakhya-riddhim
namo namo gaura-kisora tubhyam

Dokončil jsi velký svatý slib Urjja-vrata a vybral sis den probuzení Šrí Damodary, abys dosáhl cenného pokladu své vnitřní identity jako Sakhi oddaná ve službě Šrí Rádhice. Ó Gaura Kišora, znovu a znovu ti skládám poklony.

(9)
vihaya sangam kuliya-layanam
pragrhya sevam dayitanugasya
vibhasi mayapura-mandira-stho
namo namo gaura-kisora tubhyam

Opustil jsi společnost obyvatel města Kuliya a přijal jsi službu svého služebníka Šrí Dayita Dáse a nyní se tvá božská přítomnost nachází ve svatém chrámu ve Šrí Dhama Mayapuru. Ó Gaura Kišora, znovu a znovu ti skládám poklony.

(10)
sada nimagno 'py aparadhapanke
hy ahaitukim esa krpan ca yace
dayam samuddhrtya vidhehi dinam
namo namo gaurakisora tubhyam

I když zůstávám hluboko v bahně přestupků, já (padlá duše) tě prosím o tvou bezpříčinnou milost. Prosím, buď milostivý a vysvoboď tuto nešťastnou duši. Ó Gaura Kišora, znovu a znovu ti skládám poklony.

HARE KRISHNA
HARE KRISHNA
KRISHNA KRISHNA
HARE HARE
HARE RAMA
HARE RAMA
RAMA RAMA
HARE HARE